

பள்ளிவாசலில் பெண்கள்

பால்வேற்றுமை பற்றிய வரலாற்றுப் பார்வை

நெவின் ரேடா

முப்பது பக்கங்கள் கொண்ட நான்காவது பதிப்பைப் பற்றி கீழ்க்கண்ட
பாடல்கள் நமது நாபரிசுடப்பட்டபடிமேலே கிட்டுமென்று வந்தால் நமது
கவனம் கீழ்க்கண்ட வட்டம் நமது கவனம் கீழ்க்கண்ட வட்டம் நமது
கவனம் கீழ்க்கண்ட வட்டம் நமது கவனம் கீழ்க்கண்ட வட்டம்

பள்ளிவாசலில் பெண்கள்:
பால்வேற்றுமை பற்றிய வரலாற்றுப் பார்வை

நெவின் ரேடா, டோராண்டோ பல்கலைக்கழக மாணவி. விவிலிய ஹீப்ரு மொழி மற்றும் இலக்கியத்தில் முதுகலைப்பட்டதாரியான இவர் தற்போது அராபியத் துறை ஆய்வுகளில் முனைவர் பட்டம் பெறுவதில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டுள்ளார்.

மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்
மாண்புமிகு பிள்ளை அமைச்சர்

பள்ளிவாசலில் பெண்கள்:
பால்வேற்றுமை பற்றிய வரலாற்றுப் பார்வை

நெவின் ரேடா

தமிழில்

புன்யமீன்

மெல்லினம்

தமிழ்நாடு அறிவியல் அகாடமி
புத்தகப் பதிப்பாக்கல் மற்றும் வணிகப்பதிப்பு

புத்தகம்

First edition: June 2005

Pallivasalil pengal:

Palvetrumai Patria Oru Varalaatrup Paarvai (Tamil)

Women in the Mosque: Historical Perspectives on Segregation

by Nevin Reta

Translated by Bunyameen

*This essay was taken from American Journal of Islamic Social Sciences
Volume 21 Spring 2004 No.2.,*

Our thanks to:

*Association of Muslim Social Scientists
International Institute of Islamic Thought*

Published by

Mellinam

*9, Matha koil 2nd Street, K.Pudur
Madurai 625 007. Tel:0452 2569930
email: mellinam@rediffmail.com*

Typeset in Mellinam

*Printed and bound in India
by Mani Offset, Chennai 5.*

Price: Rs. 14

தமிழ்நாடு அறிவியல் அகாடமி

தொகுப்புரை

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை கி.பி.610-925 வரை பெண்களுக்குப் பள்ளிவாசல் நுழைவுரிமை பகுதியாகவோ, முழுமையாகவோ கிடைத்ததைப் பற்றி விவாதிக்கிறது. அக்காலகட்டம் இரண்டு காலப்பிரிவாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. முதலாவது, 610-34 வரை, அதாவது இறைத்தூதர் மக்காவிலும் மதீனாவிலும் தீவிரமாக இயங்கிய காலம். இரண்டாவது, 634-925 வரை. அதாவது உமரின் ஆட்சியில் தொடங்கி, ஹதீஸ் இலக்கியம் எழுதப்பட்டு, நன்கறியப்பட்ட தொகுப்புகளாக வேரூன்றிவிட்ட வரை நீடிக்கும் காலம்.

இவ்விரு காலப்பிரிவு குறித்தும் இருவகைச் சான்றுகள் ஆராயப் படுகின்றன. ஒன்று ஸ்தூல(material) தடயங்கள். மற்றது, நூல் ஆவணங்கள். ஸ்தூல தடயங்களில் பல்வேறு பள்ளிவாசல்களின் கட்டிட அமைப்பு(lay-out) அடங்கும். அவற்றில் தடுப்புச் சுவர்களோ, தனித்தனி நுழைவாயில்களோ இருப்பதும் இல்லாமலிருப்பதும் முக்கியத் தடயங்களாக அமையலாம். நூல் ஆவணங்களுள் முக்கியமாக குர்ஆன், ஹதீஸ் தொகுப்புகள் அடங்கும்.

குர்ஆன், ஒரு முதல்நிலை ஆவணமாக முதலாம் காலகட்டத் திற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதேநேரத்தில் இரண்டாம் கால கட்டத்திற்கான முதல்நிலை ஆவணமாகப் பயன்படுத்தப்படுவது ஹதீஸ் தொகுப்புகள். இந்தத் தொகுப்புகள், நபியவர்களைப் பற்றிய தகவலாதாரமாகப் பயன்படுத்தப்படுவதைவிட, இறைத்தூதரின் மறைவிற்குப்பின்.முஸ்லிம் சமூகத்தில் நிலவிய பல்வேறு போக்குகள், திசைகளைப் பிரித்தறிந்து கொள்வதற்கே இங்கு பயன்படுத்தப் படுகின்றன. இது நம்பகத்தன்மை குறித்த பிரச்சனைகளைத் தவிரக் கிறது. அதே வேளையில், ஹதீஸ் தொகுப்புகளின் பெரும்பகுதி நம்பகமானதாக இருக்கலாம் என்பதை மறுக்கவியலாது.

முன்னுரை

தொடக்கக் கால பள்ளிவாசல் தொழுகைக்கான இடம் மட்டுமல்ல; அது வேறு பல செயல்களுக்கான ஒரு மையமும் கூட. அது ஒரு பள்ளியாகச் செயல்பட்டது; அங்கு மக்கள் தங்கள் மார்க்கத்தைக் கற்றனர், மேலும் அது ஒரு பாராளுமன்றமாகச் செயல்பட்டது; அப்போது அந்தச் சமுதாயம், புதிய சட்டங்கள் பற்றியும் அரசு விவகாரங்கள் பற்றியும் விவாதித்தது. அது, தீர்ப்புகள் வழங்கப்படும் நீதிமன்றவளாகமும் கூட; குடும்பங்கள் தங்கள் நண்பர்களையும் அக்கம் பக்கத்தாரையும் சந்திக்கவும், விழாக்களைக் கொண்டாடவும் கிடைத்த சமுதாய மையக்கூடம் அது. சுருக்கமாக, உருவாகி வருகிற முஸ்லிம் நாட்டிற்கான பொதுவாழ்வின் நட்புநட்புள்ளி அல்லது மையம் அதுதான்.¹

பெண்களுக்கு, பள்ளிவாசல் என்றால் பொதுவாழ்வின் ஒவ்வொரு அம்சத்திற்குமான நுழைவுரிமை என்றே பொருள். அவர்களின் நுழைவுரிமையைத் தடைசெய்வது அல்லது வரம்புக்குட்படுத்துவது என்றால், பொதுவாழ்வில் அவர்களின் பங்கேற்பைக் கட்டுப்படுத்துவது என்றாகும். பால் வேற்றுமை (gender segregation), இன்று பெரும் பாலான பள்ளிவாசல்களில் காணப்படுகிறது; இதுவும் அப்படிப்பட்ட ஒரு வரம்புக்குட்படுத்தல்தான்; காரணம், பொதுவாழ்வில் இது பெண்களின் முழு நுழைவுரிமையையும் வரம்புக்குட்படுத்துகிறது. இது அவர்களின் பங்கேற்புக்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது; அதுமட்டுமல்ல, இது அவர்களை முற்றிலுமாக விலக்கிவைக்கும் சாத்தியத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது. பால் வேற்றுமை, ஒரு திரை அல்லது சுவர் மூலமாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட முடியும்; அல்லது தூரத்தைப் பயன்படுத்திச் செய்யமுடியும். எடுத்துக்காட்டாக, சிறப்புத் தொழுகைகளின்போது, பெண்கள் ஆண்களுக்குப் பின்னால் நிறுத்தப் படுவதுபோல. இவ்வாய்வுக் கட்டுரை பெண்களின் பள்ளிவாசல் நுழைவு (physical access) மற்றும் பங்கெடுப்பைக் குறித்து ஒரு வரலாற்றுப் பகுப்பாய்வை மேற்கொள்கிறது.

இஸ்லாத்தில் பெண்களின் அந்தஸ்து முக்கியமாகத் திருமணம், சொத்துரிமை, பர்தா மற்றும் தனிமைப்படுத்தப்படுதல் போன்ற பிரச்சனைகள் நிறைய அறிஞர்களின் கவனத்தைப் பெற்றுள்ளன.² எனினும் பள்ளி வாசலில் பால்வேற்றுமை பற்றி எழுதப்பட்டிருப்பது சொற்பமே. எடுத்துக்காட்டாக, நிஃமத் ஹபீஸ் பரஸங்கி, தனது,

'முஸ்லிம் பெண்களின் இஸ்லாமிய உயர் கல்வி, ஒரு மனித உரிமை: செயல் திட்டம்'³ (Muslim Women's Islamic Higher Learning as a Human Right: The Action Plan) என்ற கட்டுரையில், பெண்கள் அடிக்கடி பள்ளிக்குச் செல்லவேண்டிய தேவையை சுட்டிக்காட்டுகிறார். ஆனால் பால் வேற்றுமை பற்றி அவர் எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. இதுபற்றிய மற்ற நூல்/கட்டுரைகளுள் ஒன்றான நாபியா அப்பாட்டின், 'தொடக்ககால இஸ்லாத்தில் பெண்களும் அரசும்' (Women and the State in Early Islam) என்ற ஆக்கம் இஸ்லாத்தின் ஆரம்பநாட்களில் இவ்விஷயம் குறித்து பயனுள்ள வரலாற்று நோக்கை வழங்குகிறது.⁴

மேலும், இரு இஸ்லாமிய அறிஞர்களின் படைப்புப் பணிகளும் குறிப்பிடத்தக்கவை. முதல் அறிஞர், முஹம்மத் அல்-கஸ்ஸாலி. இவர் ஒரு மரபு-சார்பு அறிஞர். எனினும், தற்போது நிலவுவதைவிட சிறந்தவொரு அந்தஸ்தைப் பெண்களுக்கு வழங்கவேண்டுமென வாதிட்டவர்.⁵ அவர், பள்ளியிலிருந்து பெண்களை ஒதுக்கிவைத்தல் பரவலாக நிலவுவதைத் தீவிரமாக விமர்சனம் செய்து, அவர்களது பங்கெடுப்பு உரிமையைத் தற்காத்தார். எனினும், பெண்கள் ஆண்களுக்குப் பின்னால், அதுவும் வீட்டுவேலைகளை நிறைவேற்றி விட்ட பிறகே, பள்ளியில் பங்கெடுக்கலாமெனக் கருதினார். இரண்டாவது அறிஞர், அஹ்மத் ஷங்கி அல்-ஃபன்ஜாரி. இவர் குறிப்பாக பால்வேறுபாட்டைப் பற்றி தனது அல்-இஃக்திலாத் ஃபி அத்தின் ஃபி அத்-தாரீஃக் ஃபில் இல்ம் அல்-இஜ்திமா எனும் நூலில் திட்டவட்டமாகப் பேசினார். இவர் பால்வேறுபாட்டை எதிர்த்ததோடு, பள்ளிவாசல் உட்பட பொதுவாழ்வு முழுவதிலும் பெண்களின் பங்கெடுப்பை முன்னிறுத்துகிறார்.⁶

எனது வரலாற்றுப் பொதுப் பார்வையில், 610இல் முஹம்மத் (ஸல்) நபித்துவ வாழ்வைத் துவங்கியதிலிருந்து ஏறத்தாழ 925 வரை அலசுகிறேன். அதாவது பல முதல் மூலாதார நூல்கள் பதியப்பட்ட காலம் வரை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டுள்ளேன். மேலும், இக்கால கட்டத்தை இரு துணைகட்டங்களாகப் பிரித்துள்ளேன். முதல் காலப்பிரிவு, 610-32வரை. முஹம்மத்(ஸல்) மக்காவிலும் மதீனா விலும் தீவிரமாகச் செயல்பட்ட காலம்; இஸ்லாமிய நம்பிக்கையின் அஸ்திவாரமான குர்ஆன் இறக்கியருளப்பட்ட காலம்; இக்கால கட்டத்தில் மார்க்கம் ஒரே நபரின் கைகளிலிருந்தது; அவரே முதன்மை - அதிகாரப்பூர்வ சமய வழிகாட்டியாக முஸ்லிம்களால் கருதப்பட்டார். இது சமய-அதிகார யுகமாகப் பார்க்கப்படலாம். ஏனெனில், நபிகளாரின் வாயிலாக இறைவன் தங்களை வழிநடத்திக் கொண்டிருப்பதாக மக்கள் நம்பினர். இது, தூதுத்துவ அல்லது

'இலட்சிய' காலகட்டமாக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. அபூ பக்கரின் ஆட்சிக் காலத்தை (632-34), ஏறத்தாழ இக்காலகட்டத்தின் தொடர்ச்சியாகவே எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஏனெனில், ஒன்று அது மிகச் சிறிய காலஅளவாக இருந்தது. இரண்டு, அவருக்கு நபியின் மீது இருந்த பெரும் விசுவாசத்தால், அவர் பெண்களின் நிலைமையில் எவ்வித மாற்றத்தையும் அனுமதிக்கவில்லை.⁷

பெண்களது பள்ளிப் பங்கெடுப்பில், முதல் பெரிய மாற்றங்கள் உமர் இப்னு அல்-கத்தாபின் ஆட்சிக் காலத்திலேயே (634-44) நிகழ்ந்தன. இவைதான் இரண்டாம் துணைகாலகட்டத்தைத் துவக்கி வைத்தன. இவ்வாய்வில் ஆராயப்படும் அநேக முதன்மை மூலாதார நூல்கள் அக்காலப்பிரிவின் முடிவிற்குள் (925) பதியப்பட்டுவிட்டன. மேலும் இக்காலம் வெற்றிப் படையெடுப்பின் காலமாகும்.

இதில் தான் இஸ்லாம் புதிய யூமிகளுக்குள் பரவி, முஸ்லிம்கள் பல்வேறு சமூக மக்களோடு உறவுகொள்ள ஆரம்பித்தனர். இப்பொழுது, காலப்போக்கில் உருவான ஒரு அறிஞர் சமூகத்தின் கைகளில் மார்க்கமிருந்தது. அத்துடன், இக்காலகட்டம் பல்வேறு இஸ்லாமிய மதச் சட்டங்களுக்கும், கோட்பாடுகளுக்கும் தீர்மான வடிவம் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு வடிவமைவு காலமாகவும் திகழ்ந்தது. இக்காலத்தை 'பரிமாற்ற' காலம் எனவும் வகைப்படுத்தலாம். ஏனெனில், இதில் பல்வேறு விவாதங்கள் முஸ்லிம் சமூகத்தினுள் நடந்தன. இக்காலப்பிரிவு தொடர்பான முதன்மை மற்றும் இடைநிலை மூலாதாரங்களைக் கொண்டு, நான் பெண்களின் பள்ளிப் பிரவேசம் மற்றும் பயன்பாட்டை மதிப்பீடும், ஒப்பீடும் செய்யவுள்ளேன்.

இதற்கு, தொடக்கநிலை ஸ்தூல ஆதாரங்களையும் நூல் ஆவணங்களையும் நுணுக்கமாக ஆராய வேண்டும். முக்கிய ஸ்தூல - பதிவுகளாய்த் திகழ்வது பள்ளிவாசல்களின் கட்டிட அமைப்பே ஆகும். என்றாலும், அநேக பண்டைய பள்ளிவாசல்கள் மறு கட்டமைக்கப்பட்டு மாற்றப்பட்டுவிட்டதினால், அவற்றின் அசல் தோற்ற-வடிவை ஸ்தூல-பதிவுகளிலிருந்து மட்டும் யூகிக்க இயலாது. எனவே நூல் ஆவணங்களையும் பயன்படுத்துவதின் மூலமே அவற்றின் கட்டிட மற்றும் இடம்சார்ந்த அம்சங்களை அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியும். அம்மூலங்களைக் கொண்டே ஆண்-பெண் பிரிப்பிற்கான சுவர்களோ மற்ற தடுப்புகளோ இருந்தனவா? மற்றும் தனித்தனி நுழைவாயில்கள் இருந்தனவா? என்று தீர்மானிப்பது சாத்தியமாகும். இக்கட்டிட அமைப்பு அம்சங்களிலிருந்து தொடக்ககால பள்ளிகளில் பெண்களது

பங்கெடுப்பின் தன்மையைக் குறித்த முக்கிய ஆதாரங்களைத் திரட்டவியலும்.

அதேபோல், முதன்மை மூலாதாரங்கள் முக்கியமாக குர்ஆன், ஹதீஸ் தொகுப்புகள் - ஒரு வரலாற்றுச் சூழலை உருவகப்படுத்த உதவுகின்றன. நமக்கு ஆரம்பகாலத்திற்கான முக்கிய பதிப்பாதாரமாக விளங்குவது குர்ஆனேயாகும். அதில், பெரிய அளவில் வரலாற்றுத் தகவல்கள் இல்லையெனினும், அது நபிகளாரின் வாழ்க்கை மற்றும் வழக்கத்தைப் பற்றிய ஒரு பயனுள்ள தகவல் மூலமென மேற்கத்திய அறிஞர்களும், இஸ்லாமிய அறிஞர்களும் கருதுகின்றனர். இந்த ஆய்வில், குர்ஆன், முதல் காலப்பிரிவின் சமூக கலாச்சார நிலைமைகளைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடியாகவும், நபிமொழிகளைக் கண்டறிவதற்காகவும் பயன்படுத்தப்படும்.

ஹதீஸ் தொகுப்புகள் இறைத்தூதரின் கட்டளைகள் மற்றும் முன்மாதிரி நடத்தைக்குரிய ஒரு முதல்நிலை ஆதாரமாக அடிக்கடிப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. எனினும், முதல் தொகுப்புகள் தோன்றியது 9ஆம் நூற்றாண்டில்தான்; இவை, அசலானவையா என்று அறிய தொடக்ககால அறிஞர்களால் ஊன்றி ஆராயப்பட்டன. இது, நம்மை அறியாமலேயே, நம்பகத்தன்மை பற்றிய கேள்விகளை எழுப்புகிறது, நம் நோக்கம் அதுவல்ல என்றாலும். மேற்கத்திய அறிஞர்கள் இடையில் மாறுபட்ட கருத்துகள் நிலவுகின்றன, மரபு சார்ந்த இலக்கியத் திரட்டு முழுவதையும் நிராகரிப்பது முதல், அதற்கு முக்கியமான அசல் பகுதி⁸ என்ற அந்தஸ்து வழங்குவது வரை. மற்றொரு பக்கம் முஸ்லிம் அறிஞர்களின் கருத்திலோ அவை முழுவதையும் 'கட்டளைத்' தொகுப்பாக ஏற்றுக்கொள்வதிலிருந்து தீவிர விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்தும்வரை. இந்த அறிஞர்கள் ஹதீஸ் களிலுள்ள பிரச்சனைகளின் பக்கம் நமது கவனத்தை ஈர்த்துள்ளனர்.⁹ அதனை சட்ட / கட்டளைத் தொகுப்பென வாதிடுபவர்களில் முதன்மையானவர்கள்கூட மேற்கூறப்பட்ட பிரச்சனைகளுள் சிலவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு அவற்றுக்குத் தீர்வுகாண 'உரிய இடத்தில் பொருத்தி ஆய்தல்/சூழல் படுத்துதல்' மற்றும் 'பொருள் விளக்கம்' தரும் முறைகளைக் கையாண்டுள்ளனர்.¹⁰

இந்தக் கட்டுரை நுணுகி ஆராய முனைவது, பல்வேறு வகைப் பட்ட அறிவிப்புகள் குறித்த அசல்தன்மையை அல்ல; அவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கு அல்லது இயற்றுவதற்குப் பின்னால் இருந்த அந்தத் தனிப்பட்டச் செயல் நோக்கங்களையும் அல்ல. அதைவிட இந்த விஷயம், ஹதீஸ் தொகுப்புகளைக் கவனமாகப் பதிவுசெய்து அறிவித்தவர்களின்(transmit) மனப்போக்குகள் மற்றும் மனச்

சார்புகளின் பிரதிபலிப்பாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறு இந்த ஹதீஸ் தொகுப்புகள் நுணுகி ஆராயப்படுகிற அந்த இரண்டாம் காலகட்டத்திற்கான ஒரு முதல்நிலை நூல் ஆதாரமே தவிர, முதல் காலகட்டத்திற்கானது அல்ல என்ற வரம்புடனே. இந்த அணுகு முறை, நம்பகத் தன்மை பற்றிய எந்தச் சச்சரவையும் தவிர்த்துவிடும்; அதே சமயத்தில் தொகுப்புகளின் பெரும்பகுதி நம்பத்தகுந்ததாகவும் இறைத்தூதர் பற்றிய சரியான வரலாற்றுத் தகவல் கொண்டதாகவும் இருக்கலாம் எனும் உண்மையை மறுக்கவில்லை.

இந்த ஆய்வில் பயன்படுத்தப்படும் மற்றொரு நூல் ஆதாரம், இப்னு ஸஅத் (Ibn Sa'd) இயற்றிய வாழ்க்கை வரலாற்று அகராதி (Biographical Dictionary); இதில் உமர் மற்றும் உஸ்மான் (ஆட்சி) காலத்தைப் பற்றிய முக்கியமான வரலாற்றுத் தகவல் உள்ளது. இப்னு ஸஅத் (ம.845), ஆராயப்படுகிற இரண்டாம் கால கட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்; அவர் பதிவுசெய்துள்ள நிகழ்ச்சிகளும் நாம் ஆராயும் இரண்டாம் காலப்பிரிவைச் சேர்ந்தவையே.¹¹ மேலும் இதே காலகட்டத்தைச் சேர்ந்த அல்அஸ்ரகீ(Al-Azragi)யும் கூட ஒருவேளை குறிப்பிடப்பட வேண்டியிருக்கலாம். அவரது நூலான அஃக்பர் மக்கா, இந்நூல் மக்காவில் உள்ள புனித இடம் பற்றிய முக்கிய தகவலை அளிக்கிறது.

நபித்துவக் காலத்தில் பெண்கள்

முதல் காலப்பிரிவிற் கான (610-34) மிக முக்கிய ஸ்தூல - பதிவுகளுள் மக்காவிலுள்ள அல்-ஹரம்-அல்-ஷரீஃபும், மதீனாவிலுள்ள இறைத்தூதரின் (மஸ்ஜிதுன் நபவி) பள்ளிவாசலும் அடங்கும். ஜெருஸலத்திலுள்ள அல்-அக்ஸா பள்ளிவாசலைப் பொருத்தவரை, அதை ஒரு ஸ்தூல-பதிவாகக் கருதமுடியாது. ஏனெனில், அங்கு அற்புத்தன்மையால் நபிகளார் கொண்டு செல்லப்பட்டதாக முஸ்லிம்கள் நம்புகின்ற போதிலும், அச்சமயத்தில் அது யதார்த்த பள்ளிவாசல்-கட்டிடமாக இருக்கவில்லை. மேலும், அல்-அக்ஸா விற்கு முந்தைய காலத்திலிருந்ததாக சிலர் நம்பும் தொன்மையான இஸ்ரவேல ஆலயம், ஏற்கனவே சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே அழிந்துவிட்டிருந்தது.¹² மேலும், நபிகளாரின் இரவுப்பயண (மிஃராஜ்) அனுபவம் ஒருவகை ஆன்மீகத்தன்மை வாய்ந்தது என்பதால், அதை ஸ்தூலச் சான்றாகக் கருதவியலாது. எனினும், அல்-அக்ஸா நூல் ஆவணத்தில் (குர்ஆன் 17:1) இடம்பெற்றுள்ளது.

மக்கா காலகட்டத்திற்கான மிக முக்கிய ஸ்தூல ஆவணம், மக்காவின் அல்-ஹரம் அல்-ஷரீஃப் (al-Haram al-Sharif) தான்; இதுவே முஸ்லிம்கள் தொழுகை நடத்திய முதல் பள்ளிவாசல். இந்தப் புனிதமிக்க இடத்தின் தொடக்கங்கள் இஸ்லாத்திற்கு முற்பட்ட காலகட்டத்தவை. இது இஸ்லாம் தோன்றிய பின்னரும் தொடர்ந்து நீடிக்கவும் செழிக்கவும் செய்தது. அல்-ஹரம்-அல்-ஷரீஃப், அந்தப் புராதனக் கட்டடத்திற்கு ஒரு சிறப்புமிக்க முதலிடம் அளித்தது. இது ஓர் எளிய 'மிம்பர்' வகையான கட்டட அமைப்பு; இதில் ஏறத்தாழ ஒரு சதுர வடிவ¹³ அறை; மற்றும் இத்துடன் இணைக்கப்பட்ட, 'மிம்பர்' (apse) ஒன்று. இது ஹிஜ்ர் இஸ்மாயில் (hijr Ismail) என்று அழைக்கப்பட்டது. ஹாஜரா மற்றும் இஸ்மாயில் (Hagar and Ismail) ஆகிய இருவரும் இங்கு அடக்கம் செய்யப்பட்டிருப்பதாக அறிவிப்புகள் உள்ளன.¹⁴ மேலும் இக்கட்டிடம் ஒரு வளாகத்தில் அமைந்துள்ளது. அவ்வளாகத்திலேயே தொழுகைகளும் இதர வழிபாட்டுச் சடங்குகளும் நடத்தப்படுகின்றன. அவ்வளாகத்தைச்¹⁵ சுற்றியே மக்கா, மதீனா காலகட்டங்களில் குடியிருப்புகள் அமைந்திருந்தன. ஆனால், அங்கு ஆண்களிடமிருந்து பெண்களைப் பிரிக்கும் தடுப்புகளேதுமில்லை. ஏன், புனிதப் பகுதியைக்கூட சூழ்ந்து மறைக்கும் சுவர் ஏதுமில்லை.

குர்ஆன்தான், இந்தக் காலகட்டத்திற்கான நமது முதன்மையான மூலநூல் ஆவணம். ஆயினும் அது அதிகம் பயன்படுவது மக்காக் காலகட்டத்திற்கு அல்ல; மதீனா காலகட்டத்திற்குத்தான். ஏனெனில் மக்கா அத்தியாயங்கள் இந்தப் புனிதமிக்க இடத்தின் பெண்கள் பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. இறைத்தூதர் மக்காவில் மேற்கொண்ட தொடக்க நிலைச் செயல்களின்போது, அங்கிருந்தச் சூழ்நிலை கிட்டத்தட்ட அறியாமைக்கால(jahili)ப் பழக்க வழக்கங்களின் தொடர்ச்சியே. ஜவாத் அலீ, இஸ்லாத்திற்கு முற்பட்ட காலத்தில் மக்காவிலிருந்த பழக்க வழக்கங்களைப்¹⁶ பற்றி பேசுகிறார்; பெண்கள் தவாஃப் (tawaf) செய்தார்கள், அதாவது கஅபா ஆலயத்தைச் சுற்றி வலம் வந்தார்கள் என்றும், தெய்வங்களில் ஒன்றுக்குத் தங்கள் விலங்குகளை உயிர்ப்பலி கொடுத்தார்கள் என்றும் தெரிவிக்கிறார்; மேலும் குறைஷ் (Qurashi) குலப் பெண்கள் ஸயீ செய்தார்கள், அதாவது, ஸஃபா மற்றும் மர்வாஹ் (Safa and Marwah) என்ற இரண்டு குன்றுகளுக்கு இடையில் தொங்கோட்டம் மேற்கொண்டார்கள் என்றும் கூறுகிறார். ஆயினும் இஸ்லாத்திற்கு முற்பட்ட சடங்குகளைப் பொருத்தவரை, புனிதப் பயணி பாவம் செய்திருந்தால் ஆடை அணிந்திருந்த நிலையில் அவை செய்யப்பட முடியாது. இதற்கு குறைஷிகளுக்கு மட்டும் விதிவிலக்கு இருந்தது. புனிதப் பயணி ஒரு குறைஷியிடமிருந்து ஆடை இரவல்பெற முடியா விட்டால், அப்போது அவர் (ஆண் அல்லது பெண்) அந்தச் சடங்குகளை ஆடையின்றிச் செய்வார்.¹⁷ எனவேதான் பெண்கள் தங்கள் சடங்குகளைச் செய்ய இரவு நேரத்தை விரும்பித் தெரிவு செய்தனர்; அப்போது சிலர் இந்தப் பாடல் வரிகளை உச்சரிப்பர்:

இன்று அதில் கொஞ்சமோ முழுக்கவோ தெரிகிறதே!
தெரிவதை ஆகுமானதாக நான் கருதவில்லையே!¹⁸

முஹம்மத் அவர்களுக்கு இந்தப் புனித இடமே முதன்மைப் பள்ளிவாசலாக விளங்கியது. ஒவ்வொரு முஸ்லிம் ஆணும், பெண்ணும், புனிதப் பயணம் தொடர்பான நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு, இந்தத் தூய பயணத்தைக் குறைந்தபட்சம் வாழ்நாளில் ஒரு முறையாவது மேற்கொள்வது கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும், இறைத்தூதரின் மதீனா வாழ்வின் பெரும்பகுதியின் போது, மக்கா குறைஷிகள் மதீனாவுடன் போரில் ஈடுபட்டிருந்ததால் முஸ்லிம்கள் அவ்விறை யாலயத்திற்கு செல்லவியலாமல் இருந்தனர். பிறகு, இரு நகரங்களுக்குமிடையில் மீண்டும் உறவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டதும் முஸ்லிம்கள் புனிதப் பயணம் மேற்கொள்ளத் தொடங்கினர். அப்பொழுது, பழைய சடங்குகளுள் சில தொடர்ந்தன

(எ.கா. தவாஃப், ஸயீ). மற்றவை மாற்றப்பட்டன (எ.கா: சிலைகள் அப்புறப்படுத்தப்பட்டன. அனைத்து புனிதப் பயணிகளும் இஹ்ராம் ஆடை அணிவது கடமையாக்கப்பட்டது).¹⁹ ஆனால், பெண்கள் பள்ளியில் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் பிரவேசிப்பது அறியாமைக் காலத்தைப் போன்றே தொடர்ந்தது. ஏன், இன்றும் கூட பெண் புனிதப் பயணிகள் பள்ளிவாசலுக்குள் முழுமையாகப் பிரவேசித்து எங்கு வேண்டுமானாலும், எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் தொழுதுகொள்ளலாம்.

இறைத்தூதர் மதீனாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்தபின், அங்கு அவர் இரண்டாம் பள்ளிவாசல் அமைத்தார். இந்தக் கட்டுமானம் ஒரு எளிய, ஏறத்தாழ சதுரவடிவ, 56 x 53 மீ. வளாகம்; ஒரே ஒரு நுழைவாயில்; இது அவரது வீடாகக்கூட பயன்படுத்தப்பட்டது. அங்கு கிப்லா(தொழுகைக்கான திசையின்) பக்கம், பனையோலையால் வேயப்பட்டக் கூரை இருந்தது. வறிய(நபித்)தோழர்களுக்கு, சாய்வான கூரையமைப்பு (lean-to) ஒன்று தென்மேற்குப் பகுதியில் உண்டு; முஹம்மத் அவர்களின் மனைவியருக்கு, மேற்கே புற எல்லையின் நெடுகில் அறைகள் இருந்தன.²⁰ தொழுகைகள், விசாலமான காலி வளாகத்தில் நடத்தப்பட்டன. எனினும் மதீனா காலகட்டத்தில், ஆண்-பெண்ணைப் பிரிக்கும் சுவர்களோ அல்லது மற்ற தடுப்புகளோ இல்லை; ஆண்-பெண் பிரிப்பிற்கென அறியப்பட்ட வேறெந்த ஸ்தூல தடயங்களும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை.

இக்காலகட்டத்தில் பெண்களின் பள்ளிவாசல் பிரவேசம் தொடர்பான குர்ஆன் வசனங்கள் நமது கவனத்தை ஈர்ப்பதாயுள்ளன. அவற்றை உற்றுநோக்குகையில், இரண்டு வகை வசனங்கள், தொடர்புடைய தகவல்களைத் தருவதாகத் தெரிகிறது. முதல் வகை, ஏறத்தாழ எல்லா முஸ்லிம்களையும் குறித்த பொதுவான வசனங்களாகும். அவை, வழக்கமான ஆண்பால்-பன்மையிலேயே பேசுகின்றன. அரபியில் ஆண்பால்-பன்மை பெண்களையும் சேர்த்தே குறிக்கும். அதே நேரத்தில், அரபியிலுள்ள பெண்பால்-பன்மை ஆண்களைச் சேர்த்துக் குறிக்காது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இரண்டாம் வகை, பெண்களை மட்டும் குறிக்கும் வசனங்கள். பெண்களைப் பன்மையிலோ அல்லது ஒரு தனிப்பட்ட நபரை சுட்டியோ (எ.கா., மர்யம்) அவை பேசுகின்றன. நான், முதலில் பொதுவான வசனங்களையும், அடுத்து குறிப்பான வசனங்களையும் ஆராயவுள்ளேன்.

ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் தொழுதுகொள்ளுமாறும், தங்கள் அலங்காரத்தை எடுத்துச்செல்லுமாறும் பொதுவான - முஸ்லிம்கள்

அனைவருக்குமான - கட்டளை பிறப்பிக்கப்படுகின்றது:

(நபியே) கூறுவீராக: “என் அதிபதி நீதியைக் கடைபிடிக்குமாறும், ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் (அவனை) நோக்குமாறும் (வணங்கு மாறும்) உங்களுக்குக் கட்டளையிட்டுள்ளனான்.” (7:29)²¹

“ஆதத்தின் மக்களே! ஒவ்வொரு பள்ளிவாசலிலும் தொழுகை யின்போது உங்களை அலங்கரித்துக் கொள்ளுங்கள்.” (7:31)

மேலும் பல வசனங்கள், நம்பிக்கையாளர்களை பள்ளிகளிலிருந்து தடுப்போரைக் கண்டித்து, கடும் தண்டனை அவர்களுக்கு உண்டு (எ.கா., 2:114, 8:34,, 22:25 மற்றும் 48:25) என எச்சரிக்கின்றன:

இறைவனின் பெயரை அவனது பள்ளிகளில் துதிப்பதிலிருந்து (நம்பிக்கையாளர்களை) தடுத்து, அதைப் பாழாக்க முயல்பவனை விட அநியாயக்காரன் யாராக இருக்க முடியும்? இப்படிப்பட்டோர், அச்சமுடன் தவிர, அதனுள் நுழையத் தகுதியற்றோர். இவர்களுக்கு இம்மையில் இழிவும், மறுமையில் அதிநோவினை தரும் வேதனையுமுண்டு. (2:114)

மேற்கூறப்பட்ட வசனங்கள், ஒவ்வொரு முஸ்லிமுக்கும் பள்ளி நடப்புகளில் பங்கெடுக்கும் உரிமையும், கடமையும் உண்டென சுட்டிக்காட்டுகின்றன. பால் வேறுபாடின்றி ‘நம்பிக்கையாளர்கள் அனைவரையும்’ குறிப்பதாகவே, அவற்றின் கருத்துச் சூழலிலிருந்து விளங்கிக்கொள்ள முடிகிறது. மேற்கூறப்பட்ட வசனங்கள் பெண்களின் பங்கெடுப்பைத் தனித்து, வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடவில்லையெனினும், நான் அடுத்து எடுத்தாளவுள்ள குறிப்பான வசனங்கள் அதைத் தெளிவுறக் கூறுகின்றன. இப்போது நாம் அவற்றைக் கவனிக்கலாம்.

கூட்டுத்தொழுகையுடன் பெண்களுக்குள்ள தொடர்பினை இரண்டு வசனங்கள் தனிப்பட குறிப்பிடுகின்றன. முதல் வசனம்:

நம்பிக்கைகொண்ட ஆண்களும், நம்பிக்கைகொண்ட பெண்களும் ஒருவருக்கொருவர் உற்ற நேசர்களாக இருக்கின்றனர்; அவர்கள் (இரு சாராரும்) நன்மையை ஏவி, தீமையைத் தடுப்பார்கள்; தொழுகையை நிலைநாட்டுவார்கள்; ஜகாத் கொடுப்பார்கள்; மேலும், அல்லாஹ்வுக்கும் அவனது தூதருக்கும் அடிபணிவார்கள். இவர்கள் மீது இறைவன் விரைவில் கருணை புரிவான். இறைவன் வல்லமைமிக்கவனும், ஞானமிக்கவனுமாவான். (9:71)

நான், ‘நேசர்கள்’ என மொழிபெயர்த்துள்ள அவுலியா என்ற சொல், செயல்பாடுகளில் நெருங்கிய கூட்டு-உறவை முதன்மையாகக் குறிக்கிறது. “நண்பர்கள், பாதுகாவலர்கள், உற்றார், பின்பற்றுவோர்” என்றுகூட மொழிபெயர்க்கலாம். வலிய என்ற

வேர்ச்சொல்லிலிருந்து பிறக்கும் இச்சொல், ஒருவர் அல்லது ஒரு பொருள் அடுத்தோ, அருகிலோ இருப்பது எனப் பொருள்படும். முஹாஜிரீன்களுக்கும் அன்சார்களுக்குமிடையிலான உறவையும் (8:72), அல்லாஹ்விற்கும் அவனது நெருக்கமான அடியார்களுக்கு மிடையிலான உறவையும் (10:62) வர்ணிப்பதற்கு இதே சொல்தான் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

மேற்கூறப்பட்ட வசனம் (9:71) தொழுகையில் கூட்டுச் சேர்வதை எடுப்பாகக் காட்டுவதோடு, நன்மையை ஏவி தீமையைத் தடுப்பதிலும், ஜகாத் கொடுப்பதிலும், இறைவனுக்கும் இறைத் தூதருக்கும் அடிபணிவதிலும் கூட்டுசேர்வதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இந்நற்செயல்களை நிறைவேற்றுவதற்கு, சந்தேகமின்றி ஒரு பொது அம்சமுண்டு. இதை ஆண், பெண் இருபாலருக்கும் அவ்வசனம் கடமையாக்கியுள்ளது.

கீழ்வரும் இரண்டாவது குறிப்பான வசனம் மர்யமை நோக்கிப் பேசுவதாயுள்ளது:

“மர்யமே! உம்திறைவனின் முன்னிலையில் பணிவாயாக, சிரம் தாழ்த்தி வணங்குவாயாக, மேலும் ருகூஃ செய்வோருடன் ருகூஃ* செய்வாயாக. (3:43)

“ருகூஃ செய்வோருடன்”, மஅர்-ராகிஈன் என்ற சொற்றொடர் ஆண்பால்-பன்மையிலேயே வந்துள்ளது. அதாவது, அதில் பெண்களையும் உள்ளடக்கலாம்; உள்ளடக்காமலும் போகலாம். ஆனால், ஆண்களை உள்ளடக்க வேண்டும். பெண்பால்-பன்மையான ராகிஅத் இச்சூழலில் பிரயோகிக்கப்படவில்லை. என்றால், ஆண்கள் உள்ளிட்ட ஒரு குழுவுடன் தொழுமாறு மர்யம் ஏவப்படுகிறார். மேலும் மஅ என்ற இடைச்சொல் விஷயம்கூட சுவையானது. இதன் பொருள் ‘உடன்’ (with) என்பதுதானே தவிர ‘பின்னால்’, ‘விலகிச்சென்று’, ‘பிரிக்கப்பட்டு’ என்பதல்ல.

மேலும், மர்யம் மிஹ்ராபில் தொழும் காட்சி வருகிறது. மிஹ்ராப் என்பது பள்ளியில் தொழுகை-திசையைக் குறிக்கும் ஒரு சுவர்மாடம் எனப் பிற்கால இஸ்லாமியப் பண்பாட்டில் அர்த்தம்பெற்றது. எனினும், குர்ஆனிய அர்த்தம் அதுவல்ல. காரணம் மிஹ்ராப் கொண்டிருக்கும் தொடர்பு புராதன இஸ்ரவேலர்களான மர்யம் (Mary), தாலூத்(David), சலைமான்(Solomon) மற்றும் ஜகரிய்யா (Zachariah) உடன் (3:37, 39; 19:11; 38:21-22 மற்றும் 34:13) மட்டுமே. பள்ளிவாசலின் மிஹ்ராபுக்கு பதிலாக சாலமன் கோயிலில் கருவறை

ருகூஃ: தொழுகையின்போது குனிந்து வணங்கும் நிலை.

யிருந்தது. அதில் யூத சட்டத்தின் சுவடிச் சுருள்கள் அல்லது கல் வெட்டுகள் கொண்ட பெட்டகம் (Ark of Covenant) வைக்கப் பட்டிருந்தது. இஸ்ரவேலர் அல்லாதவர்களுடைய கோயில்களின் கருவறை பெரும்பாலும் ஒரு தெய்வச் சிலையைக் கொண்டிருக்கும்.

இவ்வாறு மர்யம் (Mary) இருந்த இடம் அந்தக் கருவறையாக இருந்திருக்க முடியும் என்பது சாத்தியமே; இந்த விஷயம், பள்ளிவாசல்களுக்கான பெண் நுழைவுரிமையைப் பொருத்தமட்டும், சிறப்பாகக் கவனிக்கத்தக்க உள்ளர்த்தங்கள் கொண்டிருக்கக் கூடும். மர்யம் இருந்த இடம்தான், அந்த உட்புற புனித இடம்; இதற்கான நுழைவுரிமை கிட்டுவது, தெரிவுசெய்யப்பட்ட ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே; முதன்மையான மிக உயர்நிலைச் சமயக் குருமார்கள் அல்லது நபர்களுக்கு. மற்றொரு விதமாகக் கூறுவோமானால், தாலூத், சலைமான் மற்றும் ஜகரிய்யா போன்றவர்களுக்கு இணையானவராக மர்யம் இருந்திருக்க வேண்டும். எனவே ஆலயத்தில் மர்யமின் அந்தஸ்தை குர்ஆன் எவ்வாறு சித்தரிக்கிறது என்பதுபற்றி இன்னும் மிக நுணுக்கமான ஆராய்ச்சி ஒன்றை இது நியாயப்படுத்துகிறது; காரணம், அந்த ஆலயத்தை இஸ்லாம் ஒரு முக்கியப் பள்ளிவாசலாகக் கருதுகிறது. மர்யமுக்குக் கிடைத்திருந்தது, பள்ளிவாசலுக்கான முழு நுழைவுரிமை அளிக்கும் ஒரு தனிச் சிறப்புரிமையான அந்தஸ்து என்பது மட்டுமல்ல; ஆண்களில் இருந்து தனியே அவர் பிரித்துவைக்கப்பட வில்லை என்பதும் புலனாகிறது.

மேலும், குர்ஆனின் கூற்றுப்படி, மர்யமின் ஆலயத் தொடர்பு அவரது பிறப்பிற்கு முன்பே தொடங்கிவிட்டது. அவரது தாய்,

“என் இறைவனே! நான் எனது வயிற்றில் இருக்கும் குழந்தையை உனது திருப்பணிக்காக அர்ப்பணிக்க நேர்ச்சை(நதர்த்து) செய்துள்ளேன்.” (3:35)

என்று இறைஞ்சியதாகக் குர்ஆன் கூறுகிறது.

அரபியிலுள்ள நதர் ஹிப்ரூவிலுள்ள நதர்க்கு சமமானது. பழைய ஏற்பாட்டில் ஹல் (qal) வடிவிலேயே காணப்படும் இச்சொல், ‘நேர்ச்சை செய்வது’²² எனப் பொருள்படுகிறது. ந-ஜ-ர என்று நிஃபல் வடிவில்²³ மட்டும் வரும் தொடர்புள்ள வேர்ச்சொல், ஒரு தெய்வத்திற்கு ஒரு மனிதர் தன்னை அர்ப்பணிப்பது அல்லது, ஒரு நஜரிய்யராக வாழ்வதைக் குறிக்கும் செயலாகும்.²⁴ அப்படிப்பட்ட

முஹாஜிரீன்கள்: மக்காவிலிருந்து மதீனாவிற்குப் புலம் பெயர்ந்தவர்கள். அன்ஸார்கள்: புலம் பெயர்ந்தவர்களுக்கு உதவியவர்கள்.

ஒரு நஜரிய்யரே தீர்க்கதரிசி சாமுவேல். அவரது தாய்(ஹன்னா) மர்யமின் தாய் போன்றே ஒரு நேர்ச்சை செய்தார். ஹன்னா, இன்னும் கருத்தரிக்காத தனது மகனை ஒரு நஜரிய்யராக வழங்க சபதம் செய்தார் (1 சாமுவேல் 1:11). அவர்(சாமுவேல்) ஷிலோவிலுள்ள இறையாலயத்தில் இறைவனுக்குச் சேவகம் புரிந்த வண்ணம் வளர்ந்து வந்தார் (1 சாமுவேல் 2:18). ஆலயத்திற்கு நேர்ச்சை செய்யப்பட்டோரில் பிறிதொரு வகையுமுண்டு. அவர்கள் (அடிமைகளாக) ஆலயத்திற்கு விற்கப்பட்டனர். அவர்களது விலை நிர்ணயிப்பு வயதையும் ஆணா-பெண்ணா? என்பதைப் பொறுத்தும் வேறுபட்டது (லெவிடிகல் 27:2-8). குர்ஆனில் கூறப்படும் முஹர்ரர் என்ற சொல் சுதந்திரமான நபரைக் குறிப்பதாகத் தெரிகிறது. அதாவது, மர்யமின் தாய் தனது பிறக்கவுள்ள குழந்தை ஒரு நஜரிய்யராக, ஆலயத்தின் சேவகர்களுள் ஒருவராக, இருப்பார் - ஆனால் அடிமையாக ஆலயத்திற்கு விற்கப்பட மாட்டார் - என சபதம் எடுப்பதாக விளங்கிக்கொள்ள முடிகிறது. ஷீப்ரூவில், இதே ந-ஜ-ர என்ற வேர்ச்சொல் மதகுருமார்களைப் பதவி நியமனப்படுத்தும் சடங்கைக் குறிக்கவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.²⁵

புராதன இஸ்ரவேல நஜரிய்யர்களைப் பற்றி அதிகமான தகவல் களில்லை. சாமுவேல் விஷயத்தில் நேர்ந்ததுபோல சிலர் அந்த ஆலயத்துடன் தொடர்புகொண்டிருந்ததாகத் தெரிகிறது. பழைய ஏற்பாடு சாமுவேலை ஒரு தீர்க்கதரிசி (prophet) எனச் சித்தரிக்கிறது; இவருக்கு இறைவனிடமிருந்து வெளிப்பாடு (revelation) கிடைத்தது என்றும் கூறுகிறது. மர்யம் சாமுவேலைப் போல ஒரு நஜரிய்யர் என்றால், மர்யம் அனேகமாக அந்தக் கருவறைக்குள் நுழையும் உரிமையைப் பெற்றிருப்பார் (1 சாமுவேல் 3:1-21). மேலும், சாமுவேல் ஷிலோவிலுள்ள இறையாலயத்தில் இறைவனுக்கு சேவகம் புரிந்துவந்தார். அங்கேதான் தெய்வீக-சுருள்சுவடிகள்/ கல்வெட்டுகள் கொண்ட பெட்டகம் வைக்கப்பட்டிருந்தது (1 சாமுவேல் 2:18). இது ஸாலமன் ஆலயம் கட்டப்படுவதற்கு முந்தைய நிலை. ஸாலமன் ஆலயம் ஜெரூஸலத் தில் கட்டப்பட்ட பிறகு, இப்பெட்டகம் அவ்வாலயத்தின் புனித கருவறைக்குள் கொண்டுசென்று வைக்கப்பட்டது. மர்யமும் சாமுவேலைப் போன்றவொரு நஜரிய்யரென்றால் அநேகமாக அவர் புனித கருவறைக்குள் புகும் நுழைவுரிமைப் பெற்றிருப்பார்.

இஸ்ரவேல(ஆலய) புனித கருவறையும் குர்ஆனிய மிஹ்ராபும் ஒன்றே என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. சில அறிஞர்கள் அதை பெண்களுக்கான தனி அறை எனக்

கருதுகின்றனர்.²⁶ எனினும், தாலூத், ஜகரிய்யா இருவரும் மிஹ்ராபினுள் இருந்துள்ளதாக வர்ணிக்கப்படுகின்றனர். ஜகரிய்யா அதனுள் தனிமையில் தொழுததாகவும், பின்னர் வானவர்களிடமிருந்து தூது பெற்றபிறகு (3:39) மக்களிடம் அதனை எடுத்துரைக்க வெளியேறிச் சென்றதாகவும் (19:11) பதியப்பட்டுள்ளது. அந்தச் சொற்பொழிவு, ஆலயத்தின் மூன்றாவது பகுதியான வளாகத்தினில் நிகழ்த்தப் பட்டிருக்கும். மேலும், தாலூதும் மிஹ்ராபினுள் இருந்ததாக - இருவர் சுவரேறி அவரை அங்கு கண்டனர் (38:21,22) என - வர்ணிக்கப்படுகிறார். ஆக, குர்ஆனிய மிஹ்ராப் அநேகமாக பெண்களுக்கான தனி அறையல்ல என்பது புலப்படுகிறது.

ஆலயங்கள் தவிர, புராதன இஸ்ரேலிலிருந்ததாகத் தெரியவரும் சிறப்புமிக்க கட்டிடங்கள், அரண்மனைகள்தான். அதுமட்டுமல்ல, ஆலயம் என்பது பொருந்துவதுபோல, அரண்மனை என்பது அந்த விவரணைக்குப் பொருந்தாது. காரணம், ஜகரிய்யா ஓர் அரசர் அல்லர். மேலும், அப்படி ஒரு அரண்மனை இருந்ததாகத் தெரிய வந்திருந்தாலும்கூட, அவர் ஒரு அரண்மனையின் மூலஸ்தானத்தில் தொழுவார்; பிறகு வழக்கமாக அதைவிட்டுப் புறப்பட்டு வெளியேறி மக்களிடம் உரையாற்றுவார் என்பது சாத்தியமற்றது. மற்றொன்றும் கூடச் சாத்தியமற்றதே; அது அவர்களது மதகுரு அவர்களிடம் உரையாற்றுவதற்காக அரண்மனையின் மூலஸ்தானத்திற்குப் பக்கத்தில் உள்ள ஓர் அறையில் மக்கள் திரண்டிருப்பார்கள் என்பது. இவ்வாறு அந்தப் புராதன இஸ்ரேலியக் கருவறை மிகச் சிறப்பாகப் பொருந்துவதாகத் தோன்றுவது, குர்ஆனில் வரும் மிஹ்ராபுக்குத்தான்.

புனிதக் கருவறையைக் கொண்டிருந்த ஸாலமன் ஆலயத்தை, குர்ஆன், அல்-மஸ்ஜித் அல்-அக்ஸா என அழைக்கிறது (17:1,7). சுன்னத்-வல்-ஜமாஅத்தின் நான்கு சிந்தனைப் பிரிவுகளும், ஷியா ஜஃபரீ பிரிவும் அல்-மஸ்ஜித் அல்-அக்ஸாவை மக்கத்து மற்றும் மதீனத்து ஹரம்களையடுத்து மூன்றாம் புனித இடமாகக் கருதுகின்றன.²⁷ முஸ்லிம்களில் பலர், பாதுகாப்பான அரசியல் சூழல் நிலவும்போது அதை தரிசிக்கச் செல்கின்றனர். அதன் மிகமிக உள்-புனிதப் பகுதியில் ஒரு பெண் இருந்ததாக வர்ணிக்கப்படுவ தென்றால் அவள் மஸ்ஜிதினுள் முழுவதும் சென்று வரலாம் என்றே பொருள். மேலும், அவள் ஆண்களிடமிருந்து பிரிக்கப்படவில்லை என வர்ணிக்கப்படுகிறாள். அதாவது, மர்யம் மிஹ்ராபினுள் இருந்த பொழுது ஜகரிய்யா அதனுள் நுழைந்து மர்யமிடம் பேசினார் (3:37). ஆக, மர்யமின் எடுத்துக்காட்டு, புனிதப்பகுதியில் பெண்களின்

நுழைவுரிமையைக் குறித்த குர்ஆனிய நிலைப்பாட்டை விளங்கிக் கொள்வதற்கான ஒரு முக்கிய அம்சமாகும்.

மதீனத்து நபிப் பள்ளிவாசலும் (மஸ்ஜிதுன் நபவீ), மக்கத்து இறையில்லமுமே (ஹரம் ஷரீப்) மற்ற இரு உயர் அந்தஸ்து பெற்ற பள்ளிவாசல்களாகும். மஸ்ஜிது-ந்-நபவீயில் நபிகளாரையடுத்து ஃபாத்திமா அடக்கம் செய்யப்பட்டிருப்பதாக எண்ணப்படுகிறது.²⁸ அப்படியென்றால், பெண்கள் முழுமையாக தடையேதுமின்றி இப்பள்ளிக்குள் நுழைவதற்கான ஒரு ஸ்தூலப் பதிவாக இவ்வாதாரம் சுட்டிக்காட்டப்படலாம். எனினும், இந்த நம்பிக்கை சர்ச்சைக்குள்ளாகி உள்ளது. ஃபாத்திமாவின் அடக்கஸ்தலம் அல்-பகீயில் உள்ளதாகவே மிகப் பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.²⁹ எப்படியானாலும், ஒரு பெண் அங்கு (அப்பள்ளியில்) அடக்கம் செய்யப்படலாமெனும் சிந்தனை ஏற்புள்ளதாகவே இருந்துள்ளது என்பதை இந்த நம்பிக்கை உணர்த்துகிறது.

மேலும், இஸ்லாமிய வரலாற்றின்படி, ஹாஜிரா (Hajar), இஸ்மாயில் இருவரும் கூஅபாவினுள், அதுவும் இறையில்லத்தின் பகுதியாகக் கருதப்படும் வளாகத்தினுள், அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். இந்த அறிவிப்பு, பெண்கள் முழுமையாக தடையேதுமின்றி அந்த மஸ்ஜிதின் மிக உட்புனிதப் பகுதிக்குள் செல்லலாம் என்பதை உணர்த்துவதாகவேயுள்ளது. இது இஸ்லாத்திற்கு முந்தைய கால அறிவிப்பெனினும், நாம் ஆராய்ச்சிக்கெடுத்துள்ள இரண்டு காலப் பிரிவு நெடுகிலும் இது பாதுகாக்கப்பட்டு, தொடர்ந்து அறிவிக்கப்பட்டு, இறுதியாக அப்பாலிய காலத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.³⁰

இந்தச் சான்றுகளிலிருந்து நாம் இவ்வாறு முடிவுசெய்ய முடியும். மக்கா மற்றும் மதீனாக் காலகட்டங்களின்போது முக்கியப் பள்ளி வாசல்களில் பெண்கள் நுழைவதற்குள்ள முழு உரிமையை அந்த ஸ்தூல மற்றும் நூல் ஆவணங்கள் ஆதரிப்பதாகத் தோன்றுகிறது. முக்கியமாக, அந்த இரண்டு மிகப் பழமையான, மிக முக்கியமான முஸ்லிம் புனிதத்தலங்களில் பெண்களை ஆண்களிலிருந்து தனியே பிரித்துவைக்கும் தடுப்புகள் இல்லை; தனித்தனி நுழைவாயில் களும் இல்லை. உள்ளே அந்தப் புனிதமிக்க இடத்தில் பெண்கள் ஆண்களுடன் அடக்கம் செய்யப்பட்டிருப்பது பற்றிய எண்ணம் ஏற்படையதாக இருந்ததற்கான குறிப்புள்ளதாகவும் தெரிகிறது. குர்ஆன் அல்-மஸ்ஜித் அல்-அக்ஸாவில் மூன்றாவது முக்கிய முஸ்லிம் புனிதாலயத்தில் - பெண்கள் மிஹ்ராபைப் பயன்படுத்துவதும், ஆண்களுடன் உரையாடுவதும் ஆகுமானதே என்பதற்கு சாட்சியமளிக்கிறது. பொதுப்படையான மற்றும் பால்

குறிப்பான குர்ஆன் வசனங்கள், பள்ளிவாசலுக்குச் செல்ல முழு நுழைவுரிமை பெண்களுக்கு இருந்ததையும், ஆண்களையடுத்து பெண்கள் தொழுவதையும் வழக்கமானது மற்றும் முறையானது என்று கருதப்பட்டதையும் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. எனவே, இஸ்லாத்தின் 'இலட்சியக்' காலகட்டம் சார்ந்த அந்தப் பழமையான ஸ்தூல மற்றும் நூல் ஆவணங்களில், பால்வேற்றுமை பற்றிய அறிகுறியேதும் தென்படவில்லை. மாறாக, பெண்களுக்குப் பள்ளிவாசலில் புகுவதற்கான முழு நுழைவுரிமை இருந்தது என்ற முடிவைத்தான் இருக்கின்ற சான்றுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

பிற்கால வளர்ச்சிகள்

இரண்டாவது காலப்பிரிவின்போது மக்கத்து புனிதத்தலம் சில மாற்றங்களுக்குள்ளானது. இரண்டாம் கலீஃபா உமர் பின் அல்கத்தாப் சுற்றியிருந்த வீடுகளை விலைக்கு வாங்கி இடித்து அந்த நிலப்பரப்பை சுற்றியும் ஒரு சுவர் எழுப்பினார்.³¹ எனினும், வளாகத்தினுள் ஆண்-பெண் பிரிப்பிற்கான எவ்வித சுவர்களோ, தடுப்புகளோ இல்லை.

உமருடைய ஆட்சியில் முஸ்லிம்கள், பல நாடுகளை வெற்றி கொண்டு அங்கெல்லாம் பரவினர். விளைவு, பல கோட்டை காவல் நகரங்களை உருவாக்கினர். அவை ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு பள்ளிவாசலும், ஒரு நிர்வாக அலுவலகமும் மற்றும் நகர மையத்தில் தலைமைத் தளபதியின் வசிப்பிடமும் இருந்தன. பொதுவாழ்வில் பள்ளிவாசலுக்கிருந்த முக்கியத்துவத்தை இது உணர்த்துகிறது.

பஸ்ராவிலும், கூஃபா(இராக்)விலுமுள்ள பள்ளிகள் அப்படியே நபிப் பள்ளிவாசலின் சாயலில் அமைந்திருந்தன. ஃபுஸ்தாத்திலுள்ள (எகிப்து) பள்ளிகளிலோ ஒரு முக்கிய வேறுபாடு காணப்பட்டது. அவற்றில் பல நுழைவாயில்கள் இருந்தன.³² ஆண்களைப் பெண்களிடமிருந்து தனியாகப் பிரிக்கும் இடைத்தடுப்புகள் (partitions) பற்றிய சான்று எதுவுமில்லை. எனினும் பெண்கள் தனி நுழைவாயில்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கக்கூடும் என்பது சாத்தியமே.

அநேகமாக அந்தக் காலப்பிரிவில் கட்டப்பட்ட மிக முக்கிய பள்ளிவாசல், ஜெருஸலத்திலுள்ள அல்-அக்ஸா பள்ளிவாசலே. தொடக்கத்தில் இறைத்தூதரின்³³ பள்ளியைப் போன்றே, ஒரு எளிய நீள்-சதுர கட்டிடமாயிருந்த இப்பள்ளியே ஆண்-பெண் பிரிப்பிற்கான தெளிவான ஒரு தடுப்பைக் கொண்டிருந்த முதல் பள்ளியெனத் தெரிகிறது. அதில், 912/13இல் பெண்களுக்கான மூன்று மக்ஸூராத் (மர வேலைப்பாட்டுத் தட்டிகளால் அல்லது கிராதிக்களால் பிரிக்கப்பட்ட தனி அடைப்பிடங்கள் (enclosures) அல்லது தனி அறையிடங்கள் (compartments)) இருந்ததாகத் தெரிகிறது. முதல் மக்ஸூராத் அநேகமாக உமைய்யா சகாப்தத் தொடக்கத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கலாம். மிஹ்ராபின் அருகிலிருந்த ஒரு அடைப்பிடம் ஆட்சியாளரை மக்களிடமிருந்து பிரித்தது. இது

இஸ்லாமிய உலகில் ஒரு நூதனச் செயலாகக் கருதப்பட்டு, சில அறிஞர்களின் கண்டனத்துக்குள்ளானது.³⁴

இவ்வாதாரத்திலிருந்து இரண்டாம் காலப்பிரிவு ஸ்தூல ஆதாரத்தில் பால்வேற்றுமைக்கான குறிப்பு இருக்கலாமென்ற முடிவுக்கு வரலாம். எனினும், அந்தப் பால்வேற்றுமை எவ்வளவு பரவலாக நிலவியது என்பது தெளிவாக இல்லை.

இரண்டாம் காலப்பிரிவிற் கான நூல் ஆவணங்களுள் மிக முக்கியமானவை ஹதீஸ் தொகுப்புகளாகும். அவை, பெரும்பாலும் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின்போது திரட்டப்பட்டுப் பதியப்பட்டன. அவற்றுள் மிகப் புகழ்பெற்ற தொகுப்புகள், இப்னு மாஜா (824-56), அல்-புஹாரி (820-70), முஸ்லிம் (817-75), அபூதாலூத் (817-89), அத்-தர்மிதி (ம.892) மற்றும் அந்-நஸயீ (830-915) ஆகியோரது தொகுப்புகளாகும். ஒவ்வொரு ஹதீஸும் ஒரு சங்கிலித் தொடருடனே பதியப்பட்டுள்ளது: இத்தொடரில், நபிகளார் வரை பின்னோக்கிச் செல்லும் அறிவிப்பாளர் வரிசை உள்ளது. இத்தொகுப்புகளில், பள்ளியில் பெண்களைக் குறித்த பல அறிவிப்புகளுமுள்ளன. நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி, ஹதீஸ்களின் அசல் தன்மையோ, அறிவிப்பாளர்களின் நம்பகத்தன்மையோ இங்கு கருத்தில் கொள்ளப் படவில்லை. சிலர், சில அறிவிப்புகளைப் புனைந்துரைத்தனரா என்பதும் நமக்குத் தொடர்புடைய விஷயமல்ல. ஏனெனில், அவை இறைத்தூதரைப் பற்றிய தகவல் மூலங்களாக இங்கு பயன்படுத்தப் படவில்லை; மாறாக, அதைத் தொகுத்தோர் அல்லது அறிவித்தோரைக் குறித்த தகவல் மூலங்களாகவே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறு, அவை, நபிகளாரின் மறைவு முதல் அவற்றின் தொகுப்பாக்கம் வரை நிலவிய சமுதாயப் போக்குகளின் பிரதி பலிப்புகளாகவே எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன.

கீழ்வரும் அறிவிப்புகள் நமது தலைப்புக்குத் தொடர்பான சில ஹதீஸ்களாகும்:

“இறைத்தூதர் கூறினார்: ஒரு நம்பிக்கையாளர் தொழும்போது அவரை கிப்லாவிலிருந்து மறைக்கும் விதத்தில் ஒரு நாயோ, ஒரு கழுதையோ அல்லது ஒரு பெண்ணோ குறுக்கே செல்வது, அது அவரது தொழுகையில் தடங்கலை உண்டாக்கும்.”³⁵

சிலமுக்கிய ஹதீஸ் தொகுப்புகளில்³⁶ காணப்படும் இந்த ஹதீஸ், * தொழுகையில் பெண்களை ஆண்களுக்குப் பின்னால் நிறுத்தும் நோக்கமுடையதாகத் தெரிகிறது. எனினும் இதனுடன் முரண்படும்

* ஹதீஸ்: நபிகளாரின் சொல், செயல், சமிக்ஞைகள்

மற்ற ஹதீஸ்களும் உள்ளன. இவை, ஜவகைப் படுவதாகத் தெரிகிறது. ஆயிஷாவின் பெயரில் அறிவிக்கப்படும் முதல் வகையில் அவர் இவ்வாறு மறுமொழி தந்ததாகக் கூறப்படுகிறது:

இன்று எங்களைக் கழுதைகள், நாய்களுடன் ஒப்பிடுகிறீர்கள். அல்லாஹ்வின் பெயரால், நான் நபிகளாருக்கும் கிப்லாவிற்கு மிடையில் படுக்கையில் படுத்திருந்தபோது நபிகளார் தொழுததை நான் பார்த்திருக்கிறேன். இடையூறு விளைவிக்கக் கூடாதென்பதற்காக நான் அசையவில்லை.³⁷

ஆயிஷாவின் இந்த ஹதீஸ் சிறுசிறு வேறுபாடுகளுடன் பல முக்கிய ஹதீஸ் தொகுப்புகளிலும் காணப்படுகிறது.³⁸ பெண்களை அவமதிக்கும் விதமாக கழுதைகள், நாய்களுடன் ஒன்றுசேர்த்துக் குறிப்பிடுவதை ஆயிஷா விமர்சித்துள்ளார். மேலும், முந்தைய அறிவிப்பிற்கு மறுப்பளிக்கும் விதமாக, இறைத்தூதருடனான தமது சொந்த அனுபவத்தை ஆதாரமாக வழங்குகிறார். மற்ற நான்கு ஹதீஸ்கள் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகின்றன:

நபியவர்கள் தம்முடைய பேத்தி உமாமா பின்த் ஸைனபை சுமந்துகொண்டு தொழுவார்கள்; ஸுஜூது செய்கையில் அவளைக் கீழே இறக்கிவிடுவார்கள்; மீண்டும் எழுந்திருக்கையில் அவளைத் தூக்கிக் கொள்வார்கள்.³⁹

நபிகளார் அல்பதாவி(எனும் இடத்தில்) அவர்களுக்கு (ஸஹாபாக்களுக்கு) தொழுகை நடத்தினார்கள். அவர் இரண்டு லுஹர் ரக்அத்துகள் தொழும்போது ஓர் ஆடு அவருக்கு முன்னால் குறுக்கே சென்றது; இரண்டு அஸர் ரகஅத்துகளின் போது ஒரு பெண்ணும், ஒரு கழுதையும் அவரது முன்னால் குறுக்கே சென்றனர்.⁴⁰

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் அறிவிப்பதாவது:

“நான் பருவமெய்திக்கொண்டிருந்த(இஹ்திலாம்) ஒரு பெண் கழுதையின் மீது சவாரி செய்து வந்தேன். அச்சமயம் நபிகளார் மினாவில் தொழுகை நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அங்கே சுவர்கள் எதுவுமில்லை. நான் சிலருக்கு முன்னால் குறுக்கே கடந்து சென்று (கழுதையிலிருந்து) கீழிறங்கி, கழுதையை மேயவிட்டுவிட்டு, தொழுகை வரிசையில் சேர்ந்து கொண்டேன். எனது செயலை எவரும் ஆட்சேபிக்கவில்லை.”⁴¹

(பள்ளியின் சொற்பொழிவு) மேடையிலிருந்து அலீ இப்னு அபீதாலிப் கூறியதாவது:

“மக்களே! ‘ஒருவரின் தொழுகையை முறிக்கும் விஷயம், வெளிப்படுத்துதல் மட்டுமே’ என நபி(ஸல்) கூறியதை நான்

செவியுற்றுள்ளேன். நபியவர்கள், கூற வெட்கப்படாத விஷயத்தை நாணும் கூற வெட்கப்படவில்லை.’’

மேலும், வெளிப்படுத்துதல் என்பது அம்மனிதருக்கு காற்றுப் பிரிதல் அல்லது சப்தம் ஏற்படுத்தலாகும் என அலீ விளக்கம் அளித்தார்.⁴²

முதல் வகை சார்ந்த ஏராளமான கூற்றுகளும் அவற்றுக்குரிய மறுமொழிகளும் ஒரு விறுவிறுப்பான விவாதத்தைச் சித்தரிக்கின்றது; இந்த விவாதம் பரஸ்பர பாதிப்பு ஏற்படுத்திய கால கட்டத்தில் ஆரம்பமானதாகத் தெரிகிறது. மேற்கூறப்பட்ட இருவகை ஹதீஸ்கள் இரு முரண்பட்ட பார்வைகளைக் குறிக்கின்றன: முதலாம் வகை, ஆண் களின் தொழுகை முறிந்துவிடாமலிருக்க பெண்களை ஆண்களுக்குப் பின்னால் நிறுத்துகிறது. இரண்டாம் வகையோ, பெண்கள் ஆண்களுக்கு முன்னால் தொழுகையில் நிற்கலாமென வலியுறுத்திக்கூறுகிறது.

முரண்படும் இவ்வறிவிப்புகள், முஸ்லிம் சமூகத்தில் நிலவிய இரு வேறு போக்குகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன. முதல் வகை ஹதீஸை அறிவித்தோர் அல்லது தொகுத்தோரை பால்வேறுபாடு பார்க்கும் சாராராகப் பார்க்கலாம். அபுதர்ரின் பெயரிலேயே முதல் வகை ஹதீஸ் அறிவிக்கப்படுவதால், அவர் அந்த சாராராக இருக்கலாம். ஆயிஷா போன்றவர்கள், பால் வேறுபாட்டை எதிர்த்த சாராராகப் பார்க்கப்படலாம். எனினும், இருசாராரையும் தெள்ளத் தெளிவாக கோடிட்டுப் பிரிக்க முடியவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, அல்-புஹாரி இருவகை ஹதீஸ்களையும் அறிவிக்கின்றார். இது போன்ற சில அறிவிப்பாளர்கள் இரு சாராரையும் சாராமல், ஹதீஸ்களைப் பாதுகாப்பதிலேயே அக்கறை செலுத்தியிருக்கக்கூடும்.

மேலும் பல ஹதீஸ்கள் இவ்விவாதத்தின் விறுவிறுப்பை பற்றிய அதிகத் தெளிவான கருத்தைத் தருகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ஆண்களுக்குச் சிறந்தவை முன் வரிசைகளும், பலன் குறைந்தவை பின் வரிசைகளுமாகும். பெண்களுக்குச் சிறந்தவை பின் வரிசைகளும், பலன் குறைந்தவை முன் வரிசைகளுமாகும்.⁴³

இந்த ஹதீஸ், தொழுகையில் பெண்களை ஆண்களுக்குப் பின்னால் நிறுத்த முற்படுகிறது. எனினும், இந்த ஹதீஸில் பல பிரச்சனைகளுள்ளன. முதல் பிரச்சனை அதன் விளக்கம் பற்றியாகும். எடுத்துக்காட்டாக, அல்-ஃபன்ஜாரி அதற்கு விளக்கமளிக்கையில், இந்த ஹதீஸ் பெண்கள் ஆண்களையடுத்துத் தொழுவதைத் தடுப்பதற்காக அல்ல; மாறாக, நெரிசலான சூழ்நிலைகளில் ஜமாஅத்தை சீர்படுத்தும் வழிமுறையையே இது வழங்குகிறது என்கிறார்.⁴⁴

எனினும், ஃபன்ஜாரியின் விளக்கம், மிக நெரிசலுள்ள பள்ளி வாசலான மக்கத்து கஅபாவிற்குப் பொருந்த மறுக்கிறது.

மேலும், அல்-ஃபன்ஜாரி தம் விளக்கத்துக்கு வலுசேர்க்கும் ஆதாரங்களுள் குறிப்பிடும் ஒரு ஹதீஸில், ஓர் அழகான பெண் இறைத்தூதருக்குப் பின்னால் மற்ற ஆண்களுக்கு முன்னால் தொழுததாக வருகிறது.⁴⁵ இந்த ஹதீஸின் கருத்துச்சூழல், கீழ்வரும் குர்ஆன் வசனத்தை விளக்கும் வகையில் உள்ளது.

“உங்களில் விரைந்து முந்திச்சென்றவர்களையும், பின்னால் வருபவர்களையும் நாம் அறிவோம்.” (15:24)

இந்த ஹதீஸ் பெண்களின் தொழுகையிடத்தை நிர்ணயிக்கும் நோக்கில் கூறப்படவில்லையெனத் தெரிகிறது. எனவே, எனது வாதப்படி, ‘அழகான பெண்’ பற்றி பேசும் ஹதீஸின் நோக்கம், பெண்கள் ஆண்களுக்கு முன்னால் தொழுவதை ஆகுமானதாக்குவதல்ல; மாறாக, அவ்வாறு நடைபெற்றுள்ளதை நினைவுபடுத்துவதாகவே தெரிகிறது.

மற்றொரு பிரச்சனை, ‘விட சிறந்த’ எனும் சொற்றொடராகும். ஆய்வினா ஹதீஸ், ஒரு தெளிவான தடை பிறப்பிக்காமல், ‘விட சிறந்த’ என்றுரைப்பதைக் கவனிக்கவும். காரணம், நபிகளாருடைய காலத்திலும் மக்காவில் எல்லா காலத்திலும், பெண்கள் ஆண்களுக்கு முன்னின்று தொழுதல் என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை. ஆதலால், ‘விட சிறந்த’ எனும் பதம், புதிய பழக்கங்களை அறிமுகப்படுத்தி அவற்றை பழைய பழக்கவழக்கங்களுடன் ஒன்று கோர்க்கும் உபாயமாக பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். மேலும், இதில் ஒரு திட்டவட்டமான தடை இல்லை என்பதாலேயே ஏற்கனவே மேலே காட்டியுள்ள ஹதீஸ்கள் சிலவற்றில் தென்படும் உரத்த கண்டன வகையான மறுமொழியைத் தவிர்ந்து விடுகிறது.

மூன்றாவது பிரச்சனை, முன்-பின் வரிசைகளுக்கிடையிலான அந்தஸ்து பேதம் பற்றியதாகும். சில ஆதாரங்களிலிருந்து, முன் வரிசைகள் - குறிப்பாக முதல் வரிசை மேன்மையானவையாக பார்க்கப்பட்டுள்ளன எனத் தெரிகிறது. காரணம், இறைவனும், வானவர்களும், முதல் வரிசை மற்றும் முதல் சில வரிசைகளுக்கு நல்லாசி வழங்குகின்றனர். இறைத்தூதர் முதல் வரிசைக்காக மூன்று முறையும், இரண்டாவது வரிசைக்கு இரண்டுமுறையும் மன்னிப்புக் கோரி இறைஞ்சுவார்கள்.⁴⁶ எனவே, வரிசைகளில் முன்னேறி அவற்றை இடைவெளி விடாமல் நிரப்புமாறு வலியுறுத்திக் கூறுவார்கள்.

பெண்களை, முதல் வரிசைகளிலிருந்து விலக்கிவைப்பதின் மூலம், இறைவன் மற்றும் வானவர்களின் நல்லாசியிலிருந்து விலக்கிவைப்பது நியாயமற்றதாகத் தோன்றுகிறது; இஸ்லாமிய நியாய உணர்வின் இயல்பிற்கு பொருந்திப் போவதாகவும் தெரியவில்லை. பெண்ணினப் பாகுபாட்டை பெண் குழந்தையின் பிறப்பு முதல் பால்வேற்றுமை பற்றிப் பேசுகிற நஹல் அத்தியாயத்திற்கு மாற்றமானதாகும்:

“அவர்களில் ஒருவருக்குப் பெண் குழந்தை (பிறந்திருப்பது) பற்றி நற்செய்தி சொல்லப்பட்டால், அவருடைய முகத்தில் கருமை கவ்விக்கொள்கிறது; துக்கத்தால் அவர் தொண்டை அடைத்துக் கொள்கிறது. பெற்ற துர்பாக்கியச் செய்திக்காக மக்களிடமிருந்து ஒளிந்து கொள்கிறார். அவமானப்பட்டுக் கொண்டு அப்பெண் குழந்தையை வைத்திருப்பதா அல்லது மண்ணில் புதைத்து விடுவதா என்று சிந்திக்கிறார் - அந்தோ! அவர்கள் எடுத்த முடிவு எத்துணைக் கெட்டது. (16:58-59)

பெண்ணை இழிவாகக் கருதுவோர் (அதாவது, உரிமையளிக்கப் படாத நிலையில் வைத்திருப்போர்) ஸாஅ மா யஹ்குமூன் எனப்படுகிறார்கள். அதாவது, அவர்களது முடிவை இறைவன் விமர்சித்து, அது ‘கெட்டது’ எனத் தீர்ப்பளிக்கிறான்.

இந்த ஹதீஸில் மற்றொரு பிரச்சனையும் இருக்கலாம். தவறான சூழ்நிலையில் வைக்கப்பட்டு பொருள் விளக்கம் தரப்படுவது. தொழுகை சூழலில் இந்த ஹதீஸின் பொருளைக் கருத எவ்விதக் காரணமுமில்லை. அதைவிட குர்ஆன் - ஸஃப் - அணி என்று போர் அணியைக் குறிப்பிடுவது இந்த ஹதீஸிற்கு சான்றாகப் பொருந்தக் கூடும்:

“ஈயத்தால் வார்த்தெடுக்கப்பட்ட அரணைப் போல ஓரணியில் நின்று தனது வழியில் போரிடுவோரை இறைவன் நேசிக்கிறான்.” (61:4)

இந்த ஹதீஸை குர்ஆனுடன் சேர்த்துப் படிக்கும்போது முதல் தொடர்பு போர் சூழலிற்கே பொருந்துவதாய்ள்ளது. அதாவது, பெண்களை அணிகளில் பின்தங்கியிருக்குமாறு நபிகளார் ஆலோசனை வழங்கியுள்ளார்கள். இந்த ஹதீஸிற்கு தொழுகை யுடனான தொடர்பு - பல வகைப்பட்ட ஹதீஸ் தொகுப்புக்கான ஃபிக்ஹ் தலைப்புகளில் - பிற்காலத்தில் ஏற்படுகிறது. இந்த தலைப்புகள் ஹதீஸ் தொகுப்புகளிலுள்ள ஹதீஸ்களை வகைப்படுத்தும் - சீரமைப்பு - உபாயங்களாகவே பயன்படுத்தப்பட்டன. இவை தோன்றும் காலகட்டம் அசல் ஹதீஸை விடப்பிந்தியது.

ஆதலால் ஒருவர் இப்படி வாதிடமுடியும். “முதன்முதலில் போர்த் தருணத்தில் எழுந்த ஒரு ஹதீஸ் பிற்காலத்தில் தொழுகையில் வரிசையை சீர்படுத்துவதற்காக ஒத்தமைக்கப்பட்டுள்ளது.”

எனினும், இதே கருத்தை, தொழுகை சூழலில் எடுத்துவைக்கும் வேறொரு ஹதீஸ் உள்ளது:

“இறைவன் பாவங்களை மன்னித்து, நற்கூலியை அதிகரிக்கக் காரணமாகவுள்ள நற்செயலை நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா?” என்று இறைத்தூதர் கேட்டதற்கு, ‘ஆம் (கூறுங்கள்). அல்லாஹ்வின் தூதரே’ என்றனர். அதற்கவர் அசத்தத்தை முழுமையாக நீக்குமளவிற்கு ஒழுச் செய்வதும், இப்பள்ளிவாசல்களை நோக்கி எடுத்துவைக்கப்படும் மிகுதியான காலடிகளும், ஒரு நேர தொழுகைக்குப் பின் (மறு நேர) தொழுகைக்காகக் காத்திருப்பதும் தான். மேலும், சுத்தம் செய்துவிட்டு, வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டு, இதர முஸ்லிம்களுடன் சேர்ந்து தொழுது, கூட்டத்தில் அமர்ந்து, அடுத்த நேரத் தொழுகைக்காகக் காத்திருக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும், வானவர்கள், ‘யா அல்லாஹ்! இவருக்கு மன்னிப்பளிப்பாயாக. யா அல்லாஹ்! இவருக்கு அருள் புரிவாயாக’ என்று பிரார்த்திக்காமலில்லை. எனவே, நீங்கள் தொழுகையில் நிற்கும்பொழுது நேரான அணிகளில், இடைவெளியில்லாமல் அணிகளை நிறைவு செய்து நிற்கவும். நான் எனக்குப் பின்னால் உங்களை கவனிக்கிறேன். மேலும், உங்களது தொழுகைத் தலைவர் ‘அல்லாஹு அக்பர்’ கூறும்பொழுது நீங்களும் ‘அல்லாஹு அக்பர்’ கூறவும். அவர் குனியும்பொழுது நீங்களும் அவ்வாறு செய்யவும். அவர் ‘இறைவன் தன்னைப் புகழ்பவரை செவியுறுகிறான்’ எனக் கூறும்பொழுது, நீங்கள், ‘இறைவா! புகழ் உனக்கே உரியது’ என்றுரைக்கவும். ஆண்களுக்குச் சிறந்தவை முன்வரிசைகளாகும்; பலன் குறைந்தவை பின்வரிசைகளாகும். பெண்களுக்குச் சிறந்தவை பின்வரிசைகளாகும்; பலன் குறைந்தவை முன்வரிசைகளாகும். பெண்களே, ஆண்கள் சிரம் பணியும் பொழுது (அவர்களின்) இடுப்புக்கச்சையின் இறுக்கத்தால் அவர்களது தனிப்பட்ட பாகங்கள் உங்கள் பார்வையில் படாமலிருக்க உங்களது பார்வையைத் தாழ்த்திக் கொள்ளவும்.”¹⁴⁷

மேற்கூறப்பட்ட அறிவிப்பு பல சிறிய துண்டுகளை ஒன்று சேர்த்துள்ள ஒரு கலவை-ஹதீஸாகவே தெரிகிறது. இது உண்மையென்றால் அப்படித் தவறாக வைக்கப்பட்ட தருணம், இரண்டாவது காலகட்டத்தைச் சேர்ந்தது.

மற்றொரு ஹதீஸும் பள்ளியில் பெண்கள் ஆண்களுக்குப் பின்னால் தொழுவேண்டும் என்பதற்கு ஆதாரமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது: நபிகளார் உம்மு சுலைமின் வீட்டில் தொழுதார்கள். நானும், ஒரு அநாதையும் அவருக்குப் பின்னால் நின்று தொழுதோம். உம்மு சுலைம் எங்களுக்குப் பின்னால் நின்றார்.⁴⁶

ஆனால் இச்சம்பவம் பள்ளியில் நிகழவில்லை என்பதால், பள்ளியில் பெண்களின் நடத்தைக்கு இது பொருந்தாது. மேலும், உம்மு சுலைம் பின்னால் நின்றதற்குக் காரணம், அவர் மற்றவர்களுக்குப்பிறகு எழுந்ததாலா அல்லது பெண் என்பதாலா? என்பதை நம்மால் அறிய முடியவில்லை. இந்த ஹதீஸின் பிறிதொரு அறிவிப்பில், அவர் இறைத்தூதரை மதிய உணவிற்கு அழைத்திருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. எனவே, அவர் சுத்தம் செய்துகொண்டிருந்ததால் பின்தங்கியிருக்கக்கூடும். மற்றொரு அறிவிப்பில், அவர்கள் ஒரு போர்வையின் மீது நின்று தொழுததாக வருகிறது. இதனால், உம்மு சுலைமுக்கு முன் அணியில் நிற்க இடமில்லாமல் போயிருக்கலாம். தவிர, ஒரு சில தனிப்பட்ட சம்பவங்களை வைத்து ஒரு சட்ட விதியை அல்லது விதிக்கப்பட்ட நெறிமுறையை ஏற்படுத்தமுடியாது. அத்துடன், ஒரு சிறு குழுவே - நான்கு பேர்களே - தொழுததால் எப்படியும் பெண்ணுக்கு சம்பத்திலேயே இமாம் இருந்தார் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

கோத்திரப்* பள்ளிவாசல் ஒன்றில் பெண்களைப் பற்றிய அரிதான குறிப்புகளில் ஒன்று உம்மு வராகா அறிவிக்கும் ஹதீஸ்:

உம்மு வராகா பின்த் அப்துல்லாஹ் பின் அல்-ஹாரிஸ் அல்-அன்சாரீ குர்ஆனை ஒன்று திரட்டி வைத்திருந்தார். அவரை, தனது பகுதி மக்களுக்குத் தொழுகையில் தலைமை தாங்கு மாறு நபிகளார் கட்டளையிட்டார்கள். அவர்(வராகா) சொந்த முஅத்தினையும் வைத்து தனது பகுதி(தார்) மக்களுக்கு தொழுகையில் தலைமை தாங்கினார்.⁴⁹

தார் எனும் சொல், சரியாக எதைக் குறிக்கிறது என்பதில் தெளிவில்லை. இப்பினு ஹன்பல் தொகுத்துள்ள ஹதீஸ் தொகுப்பின் விளக்கவுரையான புலுஹ்-அல்-அமானீயின் கூற்றுப்படி, தாரின் வெளிப்படையான பொருள் உள்ளடக்குவது: பாங்கு சொல்பவரை (முஅத்தின்), ஒரு ஆண் அடிமையை(குலாம்), ஒரு பெண் அடிமையை(ஜாரியா). எனினும், இக்கருத்தில் சர்ச்சையுள்ளது.⁵⁰ ஒரு முஅத்தின் பயன்படுத்தப்பட்டாரெனில் அங்கே ஓரளவு மக்கள்

* மதினாவிற்கு வெளியே ஆங்காங்கே இருந்த சிறு பள்ளிவாசல்.

இருந்திருக்கவேண்டும். மேலும், தார் எனும் சொல் ஒரு பெரிய நிலப்பரப்பையும்கூட குறிக்கமுடியும். (எ.கா., தார்-அல்-இஸ்லாம், தார்-அல்-ஹர்ப், தார்-அல்-மதீனா)

தார் எனும் சொல் மற்றொரு ஹதீஸிலும்கூட காணப்படுகிறது. அதில், ஒரு பெண் -உம்மு ஹுமைத்- இறைத்தூதருடன் அவரது பள்ளியில் தொழ விரும்பியதாகவும், ஆனால் நபிகளார் அதற்கு கீழ்க்கண்ட பதில் அளித்ததாகவும் அறிவிக்கப்படுகிறது:

“நீ என்னுடன் தொழ விரும்புகிறாய் என்பதை நான் அறிவேன். எனினும் உமது அறையில் (பைத்கீ) தொழுவது உமது வீட்டில் (ஹுஜ்ரத்கீ) தொழுவதைவிடச் சிறந்ததாகும். மேலும், உமது வீட்டில் தொழுவது நீ வசிக்கும் பகுதியில் (தாரீகி) தொழுவதை விடவும், நீ வசிக்கும் பகுதியில் தொழுவது உமது கோத்திரப் பள்ளிவாசலில் (மஸ்ஜித் கவ்மிகீ) தொழுவதை விடவும், உமது கோத்திரப் பள்ளிவாசலில் தொழுவது (எனது) பள்ளிவாசலில் தொழுவதைவிடவும் சிறந்ததாகும்” என்று கூறினார்கள். எனவே அவர் (உம்மு ஹுமைத்) தனக்கு உள்வீட்டின் மிக இருட்டிய மூலையில் ஒரு தொழுகையிடத்தைக் (பள்ளியை) கட்ட உத்திரவிட்டு, அதிலேயே மரணமெய்தும் வரை தொழுவதுவந்தார்.⁵¹

மேற்கூறப்பட்ட ஹதீஸ், மிகத் தனிமையான இடத்திலிருந்து மிகப் பொதுவான இடம் வரை, தொழுகையிடத்திற்கான ஒரு தர வரிசையை நிர்ணயிப்பதாகத் தெரிகிறது. அவ்வரிசையில் மிகச் சிறிய, மிகத் தனிமையான இடம் பைத் எனத் தெரிகிறது. உம்மு ஹுமைத் அதன் மிக இருண்ட உட்பகுதியிலுள்ள மூலையில் தொழுதாரெனில், அநேகமாக அது அவரது அறை அல்லது வீடாக இருந்திருக்கும். இறைத்தூதரின் மனைவியரது வீடுகள், ஓர்-அறை வீடுகளாகவேயிருந்ததால், உம்மு ஹுமைதின் வீட்டிலும் ஓர் அறையே இருந்திருக்குமென யூகிக்கலாம். அடுத்த வகையைச் சார்ந்த ஹுஜ்ரா, ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பலர் வாழும் வீட்டைக் குறிக்கலாம். அவ்வசிப்பிடத்தில் பல அறைகளும், அறைகளைச் சூழ ஒரு வளாகமும் இருந்திருக்க முடியும்.

மேற்குறிப்பிடப்பட்ட சூழலில், தார் என்பது, அநேகமாக, ஒரு கோத்திரத்தார் அல்லது கூட்டுக்குடும்பத்தார் மொத்தமும் வசிக்கும் ஒரு பகுதியையோ அல்லது அது போன்ற பல பகுதிகளின் ஒன்றிணைப்பையோ குறிப்பிடுவதாயிருக்கலாம். அப்பகுதி மக்கள், தங்களது தொழுகைத் தலைவரின் வீட்டில் ஒன்றுகூடி தொழு திருக்கலாம். அல்லது, தொழுகை ஒரு வளாகத்திலோ, மதில் சூழ்ந்த

ஓர் அடைப்பிடத்திலோ நடத்தப்பட்டிருக்கலாம். அல்லது, இறைத்தூதரின் பள்ளியைப் போன்று, கூரையிட்ட அல்லது கூரையிடாத ஒரு வளாகமாகவும் அது இருந்திருக்கலாம். ஏன், இறைத்தூதரின் பள்ளிவாசல் (மஸ்ஜிதுன் நபவீ)கூட கட்டிடக்கலை ரீதியாக - அவரது வீட்டு வளாகமாகவே தெரிகிறது. தாரின் அடுத்த வகை கோத்திரப் பள்ளிவாசலும், அதற்கடுத்த வகை, மிகப் பொதுவாக இருந்திருக்கக்கூடிய நபிப் பள்ளிவாசலும் ஆகும்.

மேற்கூறப்பட்ட ஹதீஸ் பெண்களின் இடத்தை வரம்புக் குட்படுத்துவது மட்டுமல்ல; அவர்களை ஒட்டுமொத்தமாக பள்ளிவாசல்களிலிருந்து விலக்கி வைக்க முற்படுகிறது. முஸ்லிம் சமுதாயத்திற்குள் இந்த மூன்றாம் போக்கு காலப் போக்கில் முக்கியத்துவம் பெற்றது⁵². குறிப்பிடத்தக்கவாறு, 'விட சிறந்த' என்பது இந்த ஹதீஸிலும் கூடத் தென்படுகிறது. தவிரவும், மேற்கண்ட ஹதீஸ் தொடர்பான வேறு பிரச்சனைகளும் உள்ளன: அவற்றில் ஒன்று கருத்துச் சூழல் பற்றியது. இந்த ஹதீஸ், தொழுகைகளில் பகுதியை வசிப்பகத்திலும் மீதியைப் பள்ளிவாசலிலும் செய்கிற சூழ்நிலையில் வந்திருக்க முடியும். இது ஆண்களுக்கும் கூடப் பொருந்தும். அந்த உள்ளர்த்தம் தரும் ஹதீஸுக்கான எடுத்துக்காட்டு ஒன்று பின்வருமாறு:

சில தொழுகைகளை உங்களது வீடுகளுக்கு ஒதுக்குங்கள். அவற்றைக் கல்லறைகளாக்கி விடாதீர்கள்.⁵³

அந்த ஹதீஸின் அடுத்த பிரச்சனை, ஒரு குர்ஆன் வசனத்தோடு அது முரண்படுவதாகும்:

உங்களது பெண்களுள் விபச்சாரம் செய்தோருக்கு எதிராக நான்கு சாட்சிகளை வரவழையுங்கள். அவர்களுக்கெதிராக சாட்சி வழங்கப்பட்டால், அவர்களை, மரணிக்கும் வரை அல்லது இறைவன் வழியமைத்துக் கொடுக்கும் வரை, வீட்டினுள்ளேயே (அடைத்து) வையுங்கள். (4:15)

வீட்டிற்குள்ளேயே அடைத்து வைத்தல், நான்கு சாட்சிகளைக் கொண்டு விபச்சாரக் குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கான ஒரு தண்டனையாகும். எனவே அத்தண்டனையை ஓர் அப்பாவிப் பெண்ணிற்கு வழங்குவது ஆகுமானதல்ல என வாதிடலாம்.⁵⁴ மேலும், இவ்வாதம் அத்தியாயம் அந்-நிஸாவின் தன்மைக்கும் இசைவாகவுள்ளது. அந்-நிஸா அத்தியாயத்தின் முதல் வசனந் தொடர்பே ஒரு கருத்தியல் நிறுவப்படுகிறது. அதில் ஒருவர், தன்னை அல்லாஹ்வின் தண்டனையிலிருந்து பாதுகாத்துக்கொள்ளும் பொருட்டு, தனது இரத்த பந்துக்களிடம்(அர்ஹாம்) நெருக்கமாகவும்,

பேணுதலோடும் நடந்துகொள்ளுமாறு வலியுறுத்தப்படுகிறது. பலதாரமணம், மனைவியை அடித்தல், வீட்டுச் சிறை வைத்தல் போன்ற வெறுக்கத்தக்க பழக்கங்களின் எல்லையைக் குறுக்கும் வண்ணம் அக்கருத்தியல் அமைந்துள்ளது. அதனால் இப்பழக்கங்களுக்கான பாதை திறந்த வழியாக விடப்படாமல் குறுக்கப்பட்டது. அவற்றை, கண்டிப்பான வரையறைக்குள், விதிவிலக்கான சூழ்நிலைகளில் மட்டுமே செய்ய முடிந்தது.

'கலந்துரையாடல்' காலத்தின் சுறுசுறுப்பான சூழலில் மாற்றுக் கருத்துள்ள ஹதீஸ்களையும் அவதானிக்க முடிகிறது. எடுத்துக் காட்டாக,

இறைவனின் பெண் அடியார்களை இறைப்பள்ளியிலிருந்து தடுக்க வேண்டாம்.

இந்த ஹதீஸ், ஹதீஸ் தொகுப்புகளில் மிகப் பரவலாக உள்ளது.⁵⁵ இந்த ஹதீஸிற்கும் உமர் பின் அல்-கத்தாப் மற்றும் அவருடைய குடும்பத்தாருக்கும் நெருங்கிய தொடர்புள்ளது. உமர் தம்முடைய மனைவி பள்ளிக்குச் செல்வதை விரும்பாமல் அவரைச் செல்ல வேண்டாமெனக் கூறியதாகத் தெரிகிறது. மனைவியோ, உமர் தடை விதித்தாலொழிய, தாம் பள்ளிக்குச் செல்வதில் பிடிவாதமாயிருந்ததாக அறிவிக்கப்படுகிறது. எனினும், மேலுள்ள ஹதீஸ் காரணமாக, உமர் அவ்வாறு செய்வதற்கில்லை என்பதால் உமரின் மனைவி உமர் மரணிக்கும் வரை தொடர்ந்து பள்ளிக்குச் சென்று வந்துள்ளார். இந்த ஹதீஸ் தொடர் அறிவிப்பாளர்களுள் மிக முதன் மையானவராக உமரின் மகன் அப்துல்லாஹ் இடம் பெற்றுள்ளார். மேலும், அப்துல்லாஹ்வுக்கும் அவருடைய மகன் பிலாலுக்கும் இது தொடர்பாக பிணக்கு ஏற்பட்டதாக அறிவிப்புகளுள்ளன. அதாவது, பிலால், மேற்கூறப்பட்ட ஹதீஸை அறிந்திருந்தும், தம்முடைய மனைவி பள்ளிக்குச் செல்வதைத் தடுத்துள்ளதாகத் தெரிகிறது.⁵⁶

உமர், ஸுலைமான் இப்னு அபூ ஹத்மாலை பள்ளியில் பெண்களுக்கான தனி இமாமாகச் செயல்படுமாறு பணித்தார்; ஆண்கள் வேறொரு இமாமின் பின்னால் தொழுதனர் என இப்னு ஸஅத் அறிவிக்கிறார்.⁵⁷ இவ்வறிவிப்பே, பள்ளியில் முதன்முதலில் பால்வேற்றுமை தொடங்கிவைக்கப்பட்டதைப் பதிவு செய்கிறது. இதிலிருந்து, உமர், தம்முடைய மனைவி பள்ளிக்குச் செல்வதை விரும்பா விட்டாலும், அவருடைய நுழைவுரிமையைச் சட்டப்படி தடுக்க முடியவில்லை என்பதால், பள்ளிவாசலில் பால்வேற்றுமையைச் செயல்படுத்த முடிவு செய்திருப்பாரென ஊகிக்க முடிகிறது. ஆக, உமர் தம்முடைய மனைவியைத் தடைசெய்யவில்லை;

ஆனால், அவரது நுழைவுரிமையை வரம்புக்குட்படுத்தினார். அவர் நபிகளாரின் விதவைகளைப் புனிதப் பயணம் மேற்கொள்ளக் கூடாது என்றபோது அவர் அவர்களை மக்காவிலுள்ள பள்ளி வாசலுக்குப் போவதிலிருந்தும் தடுக்கச் செய்தார். எனினும், தமது மரணத்துக்கு முன்னால் மனமிரங்கி, அவர்களுக்கு போக அனுமதி வழங்கியதாகத் தெரிகிறது.⁵⁸ இப்பினு ஸஅதின் அறிவிப்பின்படி, உஸ்மானின் ஆட்சியில் அவர், மீண்டும் பெண்களை ஆண்களுடன் தொழ அனுமதித்தார்; ஆனால் பிரித்துவைக்கப்பட்ட முறையில்; அதாவது, ஆண்களின் பின்னாலிருந்து, மேலும் ஆண்கள் புறப்படும் வரையிலும் (பெண்கள்) காக்க வைக்கப்பட்டனர்.⁵⁹

இத்தகவல், தொழுகையில் பெண்களுக்கான இடத்தைக் குறித்த விவாதத்தின் பின்னணியை விளங்கிக்கொள்ள பெரிதும் உதவுகிறது. இவ்வாறு, மிக ஆரம்பகாலத்திலேயே மதீனாவிலுள்ள இறைத்தூதரின் பள்ளியில் பால்வேறுபாடு தொடங்கிவைக்கப்பட்டிருக்குமானால் அது பால்வேறுபாடு காட்டும் ஆதரவாளர்களுக்கு ஊக்க மளித்திருக்கக்கூடும். மற்றுமொரு காரணம், தகுதியுணர்வு (Sense of propriety) அல்லது ஆணாதிக்கத்தைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்துவதற்கான தேவையாக இருந்திருக்க முடியும். அதேபோல் மக்கத்து புனிதத்தலத்தில் பெண்களுக்கான இட ஏற்பாடு மிக அழுத்தமான வேறுபாடாயிருப்பதால் எதிர்த்தரப்பினருக்கு இது ஊக்கமளித்திருக்கக்கூடும். மேலும், இவர்களுக்கு, நபியவர்களின் நடைமுறையும், அதன் மீதான அபிமானமும் ஓர் உந்துசக்தியாக விளங்கியிருக்கக் கூடும். கவனத்திற்குரிய ஒரு விஷயம் என்னவென்றால், மக்காவில் மட்டும் சூழ்நிலை மிக வித்தியாசமாயுள்ளது ஏன்? என்பதை எந்த ஹதீஸும் விளக்க முற்படுவதாகத் தெரியவில்லை. இது பிற்கால அறிஞர்களுக்கு, பதிலளிக்க வேண்டியவொரு கேள்வியாக விடப்பட்டுள்ளது.

மூன்றாம் இஸ்லாமிய நூற்றாண்டின் இறுதிக்குள் இஸ்லாமியச் சமுதாய அமைப்பு - குறிப்பாக மேல்வர்க்கத்தினரின் மத்தியில் - முதல் காலப்பிரிவின் சமூகத்திலிருந்து தெளிவான மாற்றம் அடைந்ததாயிருந்தது. பெண்களை முழுவதுமாக பிரித்து வைக்கவும், தனிமைப்படுத்தவும் செய்கிற முறை நிறுவனப்படுத்தப்பட்ட விட்டது; எனவே பெண்கள் பொதுவாழ்வில் சுதந்திரமாகப் பங்கு பெறும் உரிமை பறிபோய்விட்டது.⁶⁰

முடிவுரை

மேற்கூறியவற்றை வைத்துப் பார்க்கையில், மாற்றங்கள் ஏற்பட்டது, இரண்டாம் காலகட்டத்தில்தான் என்பதை ஸ்தூல மற்றும் நூல் ஆவணங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. ஸ்தூல ஆதாரம் (நூல் ஆவணங்கள் அடிப்படையில்), பெண்கள் ஜெருசலம் பள்ளிவாசலில் தனி அறையிடங்களை (compartments)ப் பயன்படுத்தி இருக்கலாம் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. இதர பள்ளிவாசல்களிலும் கூட, பெண்கள் தனி நுழைவாயில்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இருந்திருக்க முடியும். உமருடைய ஆட்சிகாலம் முதல் இறைத்தூதரின் பள்ளியில் ஆண்களும் பெண்களும் தனித் தனியே தொழுது கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை இப்பின் ஸஅதின் கூற்று சுட்டிக் காட்டுகிறது. ஆயினும் மக்காவிலுள்ள நிலைமை - குறிப்பாக ஹஜ், உம்ரா காலத்தில் - மாறாமல் (இறைத்தூதர்கால)ப் பழக்கத்தை யொட்டியே இருந்துள்ளதெனத் தெரிகிறது.

ஹதீஸ் தொகுப்புகள் பலவகைப்பட்ட போக்குகளைப் பிரதி பலிக்கின்றன என்பதை இந்த ஆய்விலிருந்து பார்க்க முடிகிறது. முதல் போக்கு பால்வேற்றுமையைத் தொடங்கி வைக்க முயன்றது; மேலும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நபிமொழிகளின் வாயிலாக இந்த நடைமுறையை முறைப்படுத்தவும் முயன்றது என்பது என் வாதம். இரண்டாம் போக்கு, இறைத்தூதரின் நடைமுறை அல்ல என்ற காரணத்திற்காக பால்வேற்றுமையை வன்மையாக எதிர்த்தது. மூன்றாம் போக்கு, பெண்களை முற்றிலுமாகப் பள்ளி வாசலுக்குப் போகாமல் பார்த்துக்கொள்ளும் ஒரு முயற்சி. அது வெளிப்படுத்தப் பட்ட விதம், ஒரு நெறிமுறையாக அல்ல; மாறாக 'விட சிறந்த' என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தி என்பதால், அது ஒரு வன்மையான மறுமொழியை வெளிக்கொணரவில்லை. ஆயினும் இது எல்லாப் பள்ளிவாசலுக்குமான பெண்களின் நுழைவுரிமையைத் தடை செய்ய ஓர் அடிப்படையாக அறிஞர்களுக்கு அமைந்துவிட்டது. மேலும் கலந்துரையாடல் - பரஸ்பர பாதிப்பு காலகட்டத்தில் பால்வேற்றுமை ஒரு வழக்கமாக நிறுவப்பட்டு பல்கிப் பெருகியதைக் காண முடிகிறது.

இரண்டாம் மற்றும் மூன்றாம் போக்குகள், மேற்கொண்டு ஏற்பட்ட வளர்ச்சிகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன. அதாவது, குர்ஆனிலிருந்தும் இறைத்தூதரின் நடைமுறையிலிருந்தும் விலகிய வளர்ச்சிகளை;

எடுத்துக்காட்டாக, பெண்களுக்கும் இமாமுக்கும் இடையில் பல வரிசைகள் இருந்தால், 9:71-இன் வழிகாட்டுதலின்படி, பெண்கள் ஆண்களுடன் சேர்ந்து நல்லதை ஏவுவதிலும் தீயதைத் தடை செய்வதிலும் ஈடுபட முடியாது என்று வாதிடப்பட முடியும். பள்ளிவாசல்தான், முஸ்லிம் சமுதாயத்தின் சமய, பண்பாட்டு மற்றும் அறிவுபூர்வ செயல்பாட்டு மையம்; அந்த அளவில், அதற்குள்ளே அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவது சாத்தியமாக இருக்க வேண்டும். ஆயினும் பெண்களை ஆண்களின் பின்னால் இருத்துவதாலும் ஸ்தூலத் தடுப்புகளை எழுப்புவதாலும், இந்தக் கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிப்பது மிகவும் சிரமமாகிப் போகிறது. ஆகையால் 9:71-இல் விவரிக்கப்பட்டபடி, முஸ்லிம் களின் விலாயஹ்(vilayah)-ஐச் செயல்படுத்துவதற்கான ஒரு தடையாக பால்வேற்றுமை உள்ளது என்று வாதம் செய்யப்பட முடியும்.

விலாயஹ்-இன் முக்கியத்துவத்தை, உமர் ஆட்சியின்போது நடந்த ஒரு நிகழ்வு தெளிவாக விளக்குகிறது. திருமணத்தின்போது பெண்களுக்குத் தரப்படும் மணத்தொகையை (மஹர்) வரம்புக்குட்படுத்த உமர் விரும்பினார். அதற்கு, ஒரு பெண்மணி, குர்ஆனின் 4:20 வசனத்திற்கு மாற்றமாக அவ்வாறு செய்ய உமருக்கு உரிமையில்லை என பொதுவிடத்தில் வெளிப்படையாக எதிர்வாதம் செய்தார். அப்பெண் சொன்னது சரியே என்றும் தாம் சொன்னது தவறு என்றும் உமர் ஒப்புக் கொண்டார்.⁶¹ மணப்பெண்ணுக்கான மணத்தொகையை குறைக்க நாடும் உமருடைய கருத்து பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதியாகும். அதையெதிர்த்து அக்காலப் பெண் ஒருவர் வெளிப்படையாக கேள்வியெழுப்பி வாதிட்டுள்ளார்.

பத்தாம் நூற்றாண்டின் முதல் காலப் பகுதியின் இறுதியில், பள்ளிவாசலில் பெண்களின் நிலை, 'இலட்சியக்' காலகட்டத்து நிலையுடன் அப்பட்டமாக மாறுபடுகிறது. பள்ளிவாசல்களின் கட்டிட அமைப்பும்(lay-out), குர்ஆனும் பெண்களின் முழு நுழைவுரிமையையும் பங்கேற்பையும் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. ஒரு வேளை குர்ஆனின் முக்கியத்துவம் அமைந்திருப்பது, அதில் தென்படும் வரலாற்றுத் தகவல்களினால் மட்டுமல்ல; முஸ்லிம்கள் அதற்குத் தரும் அதிகார அங்கீகாரத்திலும்(authority) கூடத்தான். அது அல்லாஹ்வின் வாக்கு என்பதால், அதற்கு மற்ற எந்த ஆதாரத்தையும் விட முன்னுரிமை அதிகம் உள்ளது. ஆம், அதிலேயே பள்ளிவாசலில் பெண்களுக்கு எதிர்காலம் உண்டு என்னும் நம்பிக்கையும் உள்ளது.

குறிப்புகள்

1. See J. Pedersen "Masjid" *Encyclopaedia of Islam (EI)* VI:655a-659b, 649a-b, and Aḥmad Shawqī al-Fanjārī, *Al-Ikhtilāf fī al-Dīn fī al-Tārīkh fī 'Ilm al-Ijtimā'* (Cairo: al-Hay'ah al-Miṣrīyah al-'Ammah li al-Kitāb, 1987), 42.
2. See, for example, Dahlia Eissa. *Constructing the Notion of Male Superiority over Women in Islam: The Influence of Sex and Gender Stereotyping in the Interpretation of the Qur'an and the Implication for a Modern Exegesis of Rights*. (Gabrels, France: Women Living under Muslim Laws, 1999) and Fatima Mernissi, *Women and Islam: An Historical and Theological Enquiry*, trans. M.J. Lakeland (Oxford: Blackwell, 1991).
3. Nimat Hafez Barazangi, "Muslim Women's Islamic Higher Learning as a Human Right: The Action Plan," in *Muslim Women and the Politics of Participation*, eds. Mahnaz Afkhami and Erika Friedl (Syracuse University Press, 1997), 56-57.
4. Nabia Abbott, "Women and the State in Early Islam," *Journal of Near Eastern Studies*, no. 1 (1942): 114-15. Leila Ahmad also has an historical perspective in her "Women and the Advent of Islam," *Signs*, no. 11 (1986): 665-91.
5. See, for example, Muḥammad al-Ghazālī, *Min Hunā Na'lam*, 5th ed. (Cairo: Dār al-Kutub al-Ḥadīthah, 1968), 185-95; and *Turāihūna al-Fikrī fī Mizān al-Shar' wa al-'Aql*. (Herndon, VA: al-Ma'had al-'Alāmī li al-Fikr al-Islāmī, 1991), 158-168. Also noteworthy is Suhaylah al-Ḥusaynī's *Al-Mar'ah fī Manhaj al-Imām al-Ghazālī*, Intr. Muḥammad 'Umārah (Cairo: Dār al-Rashād, 1998), 19-44. Her first chapter deals specifically with al-Ghazālī's view of "Woman and the Mosque."
6. Al-Fanjārī, *Ikhtilāf*, 42-46.
7. Abbott, "Women," 114.
8. For a thorough description, see Gregor Schoeler, *Charakter und Authentie der muslimischen Überlieferung über das Leben Muḥammeds* (Berlin: Walter de Gruyter, 1996), 8-24
9. See, for example, Muḥammad al-Ghazālī, *Al-Sunnah al-Nabawiyah bayna Ahl al-Fiqh wa Ahl al-Ḥadīth* (Beirut: Dār al-Shurūq, 1989).

10. See, for example, Yūsuf al-Qaraḏāwī, *Kayfa Nata`amal ma`a al-Sunnah al-Nabawīyah* (al-Manṣūrah: Dar al-Wafā' li al-Ṭībā`ah wa al-Nashr wa al-Tawzī', 1990).
11. Abū al-Walīd, Muḥammad ibn `Abd Allāh ibn Aḥmad al-Azraqī, *Akhbār Makkah wa mā Jā'a fihā min al-Āthār*, ed. Rushdī al-Ṣāliḥ Malhas (Beirut: Dār al-Andalus, 1996), 56. Al-Azraqī's date of death is disputed, see *ibid.*, 11-13. He probably died during the last half of the ninth century.
12. The temple's existence is attested to in other textual sources, mainly the Bible. There are no known material remains of the actual building, and the site on which it stood is debated. For more on the temple's proposed layout, see Amihai Mazar, *Archaeology of the Land of the Bible: 10,000-586 B.C.E.* (Toronto: Doubleday, 1990), 375-76.
13. A projecting part of the original building that is semi-circular in plan.
14. See Al-Azraqī, *Akhbār*, 1:56, 81, and 312.
15. *Ibid.*, 2:68-69.
16. See Jawād `Alī, *Al-Mufaṣṣal fi Tārīkh al-`Arab qabla al-Islām* (Beirut: Dār al-`Ilm li al-Malāyīn, 1968), vol. 6:347-97, 429-48. For more on Makkah's history, see *ibid.*, 4:5-127.
17. *Ibid.*, 357-61.
18. *Ibid.*, 358, tr. by Nevin Reda.
19. *Ibid.*, 361.
20. Pedersen, "Masjdīd," (section by R. Hillenbrand), VI:678b-679a.
21. The translations from the Qur'an and the Ḥadīth by Nevin Reda, unless otherwise stated.
22. Ludwig Koehler and Walter Baumgartner, *The Hebrew and Aramaic Lexicon of the Old Testament*, 3d ed., tr. M. E. J. Richardson (Leiden: Brill, 2001), 1:674. Hans Wehr, *A Dictionary of Modern Written Arabic*, ed. J. Milton Cowan (Ithaca, NY: Spoken Language Services, Inc., 1979), 1118.
23. The *nifal* form of a verb can have a reflexive or passive meaning.
24. Koehler, *Hebrew*, 1:684.
25. *Ibid.*
26. G. Fehervari, "Miḥrāb" *EI*, 7:7b.
27. See `Abd al-Raḥmān al-Jazīrī, *Al-Fiqh `alā al-Madhāhib al-Arba`ah* (Beirut: Dār al-Thaqalayn, 1998), 1:406-7, including n. 1, 2.
28. L. Veccia Vaglieri, "Fāṭima," *EI*, 2:845a.
29. *Ibid.*
30. See Al-Azraqī, *Akhbār*, 1:56.
31. *Ibid.*, 2:68-69.
32. Pedersen, "Masjdīd," 647b-48a
33. *Ibid.*, 648b.
34. *Ibid.*, 661b-62b
35. Translation from Mernissi, *Women*, 64.

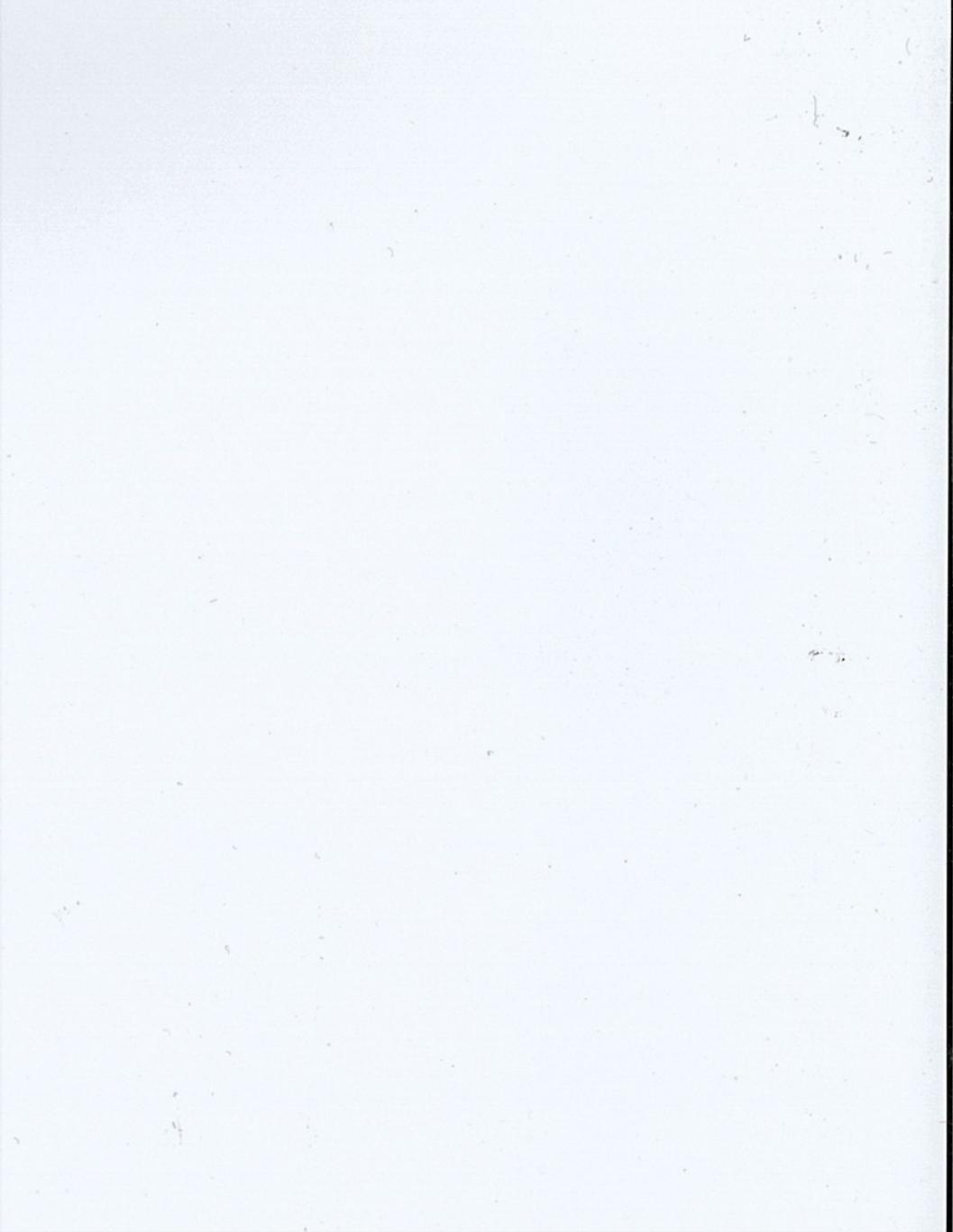
36. For al-Bukhārī's ḥadīth, see Aḥmad ibn `Alī ibn Ḥajar al-`Asqalānī, *Faṭḥ al-Bārī bi Sharḥ Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (Beirut: Dār al-Kutub al-`Ilmiyah, 1992), vol. 1, 8:102 and 105. This tradition's profuseness can be noted in A. J. Wensinck and J. P. Mensing, *Concordance et Indices de la Tradition Musulmane* (Istanbul: Cagri Yayinlari, 1988), 1:511. For a good overview of Ibn Ḥanbal's ḥadīth collection as organized by topic, see Aḥmad `Abd al-Raḥmān Al-Banna, *Al-Faṭḥ al-Rabbānī li Tartīb Musnad al-Imām Aḥmad ibn Ḥanbal al-Shaybānī ma`a Sharḥihi Bulūgh al-Amānī* (Beirut: Dār Iḥyā' al-Turāth al-`Arabī), vol. 4, 2:801-7.
37. Translation from Mernissi, *Women*, 70.
38. Al-`Asqalānī, *Faṭḥ*, vol.1, 8:99, 103-8; al-Banna, *Faṭḥ*, vol. 4, 14:873-77. For the counter-tradition's profuseness, see Wensinck, *Concordance*, 4:152.
39. Al-`Asqalānī, *Faṭḥ*, vol. 1, 8:106; al-Banna, *Faṭḥ*, vol. 4, 12:864-65.
40. Al-`Asqalānī, *Faṭḥ*, vol. 1, 8:90 and 93.
41. *Ibid.*, vol. 1, 8:90.
42. Al-Banna, *Faṭḥ*, vol. 4, 2:801.
43. See *Ibid.*, vol. 5, 6:1455. For more, see Wensinck, *Concordance*, 3:317.
44. Fanjari, *Ikhtilāt*, 46.
45. See al-Ḥāfiẓ `Amād al-Dīn Abī al-Fidā' Ismā'il ibn Kathīr al-Qurashī al-Dimashqī, *Tafsīr al-Qur`ān al-`Azīm* (Cairo: Dār Iḥyā' al-Kutub al-`Arabīyah), 548-50; and al-Fanjari, *Ikhtilāt*, 46.
46. Al-Banna, *Faṭḥ*, vol. 5, 7:1475-1480.
47. *Ibid.*, vol. 5, 6:1454.
48. Al-`Asqalānī, *Faṭḥ*, vol. 2, 10:164. A variant is quoted in al-Banna, *Faṭḥ*, vol. 5, 3:1446-47.
49. Al-Banna, *Faṭḥ*, vol. 5, 3:1375.
50. *Ibid.*, 233-34.
51. *Ibid.*, vol. 5, 2:1337.
52. By the end of the eleventh century, most scholars had prohibited women from going to the mosque altogether. See Othman, *Woman*, 92-93.
53. Al-`Asqalānī, *Faṭḥ*, vol. 1, 8:52.
54. Compare *Sūrat al-Takwīr* 81:8-9.
55. Al-`Asqalānī, *Faṭḥ*, vol. 2, 11:13. Several variations can be found in al-Banna, *Faṭḥ*, vol. 5, 1:1327-36. For the tradition's profuseness, see Wensinck, *Concordance*, 2:430.
56. Al-Banna, *Faṭḥ*, vol. 5, 1:1331-36.
57. Muḥammad ibn Sa'd, *Biographien Muhammeds: seiner Gefährten und der späteren Träger des Islams bis zum Jahre 230 der Flucht* [Kitāb al-Ṭabaqāt al-Kabīr], ed. Eduard Sachau (Leiden: Brill, 1905-), 5:16-17.
58. See Abbott, "Women," 114-15.
59. Ibn Sa'd, *Ṭabaqāt*, 17.
60. Othman, *Woman*, 78.
61. Sayyid Sābiq, *Fiqh al-Sunnah* (Cairo: Maktabat Dār al-Turāth), 137-38.

எமது பிற வெளியீடுகள்

1. கருத்து வேறுபாடுகள்: இஸ்லாமிய சட்டத்துறையில் அதன் தோற்றத்திற்கான காரணங்கள்
கலாநிதி முஹம்மத் அபுல் பத்ஹ் பயானூனி
2. மதமும் அறிவியலும்
கலாநிதி எம்.ஏ.எம்.சக்ரி
3. ஹதீஸ் முறைமையும் தொகுப்புகளும்
டாக்டர் முஹம்மத் முஸ்தபா அஸமி
4. நானைய முஸ்லிம் பெண்
கலாநிதி யூஸுப் அல் கர்ளாவி
5. இஸ்லாமிய பண்பாட்டு மத்திய நிலையங்கள்
கலாநிதி எம்.ஏ.எம்.சக்ரி
6. நிராகரிப்பிற்கும் தீவிரவாதத்திற்குமிடையே இஸ்லாமிய எழுச்சி
கலாநிதி யூஸுப் அல் கர்ளாவி
7. பிலால்[ரலி]
எச்.ஏ.எல்.க்ரெய்க்
8. இஸ்லாமிய எழுச்சியும் மேற்கூலும்
றலுப் ஸெய்ன்
9. ஜகாத்: கோட்பாடும் நடைமுறையும்
எச்.ஐ.கைரூல் பஷர், எம்.ஏ.எம்.மன்ஸூர், ஏ.ஸீ.அகார் முஹம்மத், ஸீ.ஐயூப் அலி

சீக்கிரிபிரிசுமலி நுமி பூவா

- கவியுரைகுறிப்பு 1.1.1. பரிமாணம் சீக்கிரிபுறமலி நுமி பூவா .1
 நகரம்மாணம் நகரம்மலிநுமிநுமி நகரம்
 நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் நகரம்மாணம்
 நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் .2
 நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் .3
 நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் .4
 நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் .5
 நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் .6
 நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் .7
 நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் .8
 நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் .9
 நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் நகரம்மாணம் .10

உலகெங்கும்

பெண்ணுரிமை பற்றிய விவாதங்கள்

தீவிரமடைந்து வரும் வேளையில்

இந்நூல் முஸ்லிம் பெண்களின்

பள்ளிவாசல் நுழைவுரிமை பற்றிய

ஒரு முக்கிய ஆய்வு.

பள்ளிவாசலுக்குப் பெண்கள் செல்லலாமா,

கூட்டுத்தொழுகைகளில் பங்கேற்கலாமா,

பொதுப்பணிகளில் ஈடுபடலாமா

போன்றவை குறித்து வரலாற்றின்

ஸ்தூல மற்றும் நூல்ஆவணங்களைக்கொண்டு

ஆய்வுசெய்கிறார்

டோராண்டோ பல்கலைக்கழக

மாணவி நெவின் ரேடா.

ஆய்வு நோக்கில் நூல்களை வெளியிடுவது,

தரவுகளைத் தொகுப்பது,

புதிய வாசிப்புமுறையை உருவாக்குவது பற்றிய

முக்கியமான பங்களிப்பு இந்நூல்.

₹ 0.00
\$ 6.00

மெல்லினம்